

602

Y= 602

FİZHİ

A) - Adana Şehrinin coğrafi özellikleri

B) - ADANA ŞEHİRİNİN TETKİKİ

C) - İLHAN

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi

Coğrafya Enstitüsü

Sömestr : 7 - 8

1943 - 1944

Müdüfae Kocabelir
12.+.uy
Omer
? Hakkı Sayı
1659 Saime Gülcay.

P L A N

I- FİZİKİ DURUM :

- A)- Adana şehrinin coğrafi mevkii
- B)- Adana şehrinin topografik şartları , sit ve situation
- C)- İklim
 - a) Suhunet
 - b) Yağış
 - c) Rüzgârlar.

II- BEŞERİ DURUM :

- A) Adana şehrinin tarihçesi
- B) İskân , mesken tipleri , eski anıt ve âbideler .
- C) Nüfus
 - a) Adana nüfusunun muhtelif bakımından tetkiki
- D) Adana şehrinin kültür faaliyeti
- E) Belediye işleri
- F) Şehrin plâni ve müstakbel inkişafları

III- İKTİSADI DURUM :

- A) Adana şehrinin ziraat merkezi olarak tetkiki
- B) Ticaret , Münakale
- C) Sanayi
- D) NETİCİE .

2

B İ B L İ O G R A F Y A

- I. Vital Guinet La Turquie d'Asie Cilt : 2
- II. Evliya Çelebi Seyyahatnamesi Cilt : 9
- III. Menazir-ül əvalim yazma Nurosmaniye Kütüp. No. 3426 yaprak
205 - 206
- IV - Nüzhet-ül büldan litensit-ül ihvan . Sahife 327
- V- Kamusül əl'am Ernest-
- VI- Ernest Zchaput, Voyages d'études géologiques Paris 1936
page : 223 - 225
- VII- Prof. Besim Darkot . (Yeni Adana) İslâm ansiklopedisi Cilt:D
- V III- Meteoroloji Enstitüsü bültenleri . 1932 - 1943
- IX - 1927 - 1931 senesinde Türksözi ve Yeniadana gazetesinde tef-
rika halinde çıkan (Eski Adanaya hir nazar)
- X- Taha Toros . Adana Ticaret rehberi .
- XI- Adana Ticaret ve Zahire borsası . 1941 - 1942 yılılığı .
- XII- 1927, 1935 , 1940 genel nüfus sayımı .
- X III- Nurettin Ünen : (Seyhan anıtları)
- XIV - Sabri Düşmez (Adana Halkevi Dergisi . Görüşlerden) .

I- FİZİKİ DURUM :

A)- Adana şehrini coğrafi mevkii :

Türkiyenin cenubî Anadolu bölgesinin en büyük şehri ,Seyhan Irmağının Toros dağları arasından çıkışip ovaya girdiği yerde Çukurova veya Adana ovasının şimal kenarında ve Irmağın garp sahilinde geniş bir düzlük üzerinde kurulmuştur.

Şehir $36^{\circ} 58' 8''$ şimal arzile Greenwich'e nazaran $35^{\circ} 47' 50''$ şarkidedir . Akdeniz sahilinde bulunan Karataş mevkiine 48 Km. mesafede ve iskelesi Mersin'e 66 Km.lük demiryolile bağlıdır.

B)- Adana şehrini topografik şartları , sit ve situation'u :

Adananın vaziyeti (situation) Çukurovada bulunan bütün ehemmiyetli beldelerinki gibi ovanın ve bu ovayı kuşatan dağlara ait ilk tepelerin etegindedir . Adana deniz seviyesinden yüksekliği 20 metredir . (İstasyon rakımı) Aynı rakım nehir boyunca da görüür. Fakat asıl şerin nüvesini teşkil eden ve en yüksek yeri olan Tepebağın rakımı 60 m. dir . Tepebağ eski bir hıyükten başka bir şey değildir. Şehrin bünyesi asırlardan beri nehir ve çayların getirdiği alivyonlarla meydana gelmiştir. Tabiî vaziyeti itibarile Adana şehrî tamamile bir ovadan ve ortasında Tepebağın nüvesinden teşekkül etmiştir. 1936 senesinde Adana müzesinin Tepebağda yaptırdığı ufak bir kazıda Şeyhoğlu camii dolayında bir höyükte elde edilen bir kuyu bileziği içindeki on parçadan ibaret keramik (eskizamana ait çanak çömlek) parçaları şerin Bizanslılardan ve Araplardan çok zaman evvel var olduğunu göstermektedir. İnsanların yerleşmeleri ve yaşamağa başlamaları bir çok şartlarla mümkündür . Şehrî ilk iskân edildiği yeri Tepebağıdır. Tepebağı namındaki bu kısma yerleşenler un , kömür ve odunu nehir vasıtâsile sallarla kolaylıkla temin ediyorlardı. Şehirdeki iskân evvelâ Tepebağın mal sathi üzerinde iken sonra nehir boyuna doğru inkişaf etmiştir. Adana eskiden bir konak yeriydi. Bilhassa tarihî kıymeti haiz olan Tarsus ve

Misis (Mopsuestia) arasında ehemmiyetli bir merkez teşkil ediyor-
du. Adana şehrini ehemmiyeti Seyhan nehri üzerinde bulunan ve Yüre-
ğir ovasını şehre bağlayan köprüünün olması ve şehirde Köprü mevkii-
nde bulunmasından ileri gelmiştir. Şehrin bu kadar büyümesi ve inkişaf
etmesi köprüünün (Taşköprü)ının mevcudiyeti daha doğrusu köprüün te-
sisine müsait yerde bulunması ile olmuştur.

1933 de Adanan şehrini içerisinde ve sathi bahirden 28 metrelük
irtifada yapılan İskandilde meydana çıkan 6,30 metre derinlikteki
killi, çamur tabakasını müteakip 20 m. derinliğe kadar (Neritines Fluvi-
ales, pheodoxia fluatilis), (Melanopsis) gibi hayvanî kışriye
gravyerlerine yani iri taneli çakilli kumlarına ve buradan 20-21,5
m. derinlik arasında gayet ince kumlu bataklıklara ve nihayet 30 m. de-
rinliğe kadar da kuvvetlice çimentolaşmış muhtelif maddelere ait
konglomerallara tesadüf edilmiştir. Şehrin civarında bu suretle müşa-
hede edilen toprak tabakalarının ~~en~~ şu tesviye tarzı ve tereffü va-
ziyeti sürüklənəp gelen allüvyonların aşarı değildir. Bu bünyevi
hususiyet ovada delta kenarında dahi görülür. Adanaya 21 m. mesafeye
kadar devam eder.

Seyhan kıyısından itibaren batıya doğru yayılan şehir son 20
sene içinde şimale, istasyon istikametine doğru yeni açılan yollar
boyunca genişlemektedir. Şehrin kenarından Seyhan nehri geçmektedir.
Bu nehir her sene yükselir. İlkbaharda eriyen karlarla sonbaharda
ve kışın yağan yağmurlarla kabarıp taşarak araziyi zarara sokması A-
danalıların bircik endişesidir.

Nehrin ovadaki genişliği kurak zamanlarda 100 m. dir (100-50)
Debi ortalaması 47 m^3 . tür. Halbuki sular kabardığı sıralarda debi
 200 m^3 . çıkar. Umumiyyetle Seyhan nehrinin sularının en az bulunduğu
mevsimde debi 40 m^3 , kabardığı zamanlarda 200 m^3 e yükselir.

Nehir ilkbaharda dağlardaki karların erimesile kabarması artarak bazı yıllar bir felâket şeklini alır. Ovanın mühim bir kısmı sular altında kalır. (1936 yılındaki feyezani gibi) . İşte nehrin bu taşmasını önlemek ve bilhassa araziyi sulamak maksadile Demirköprü'nün şimal tarafında bir baraj inşa edilmiştir. Nehrin her iki tarafındaki bağlar ve bahçeler için mavna denilen (Çark) sulama işi basit bir şekilde temin edilmektedir . Şehirde 40 sene evveline kadar kürekli ve yelkenli kayıklarla yakınlar ile temasta bulunuyormuş . Fakat bugün sal tâbir edilen (keresteleri yanyana koyup bağlayarak düz bir satır) ve bazı küçük kayıklarla suyun bol olduğu zaman biraz nakliyat yaparlar. Bu ırmakta kayıklar Karalar bucağına kadar gider , yalnız küçük gemilerin işlemesine elverişli değildir .

D- İ k l i m :

Adana şehri Türkiyenin Akdeniz iklimi tesiri altında bulunan bölgесine dahildir .Şimalden esen Föhn karakterini haiz rüzgârların mevcudiyetile Adana memleketimizin sıcak yerlerinden biridir.

İklimin ~~imumu~~ karakteri yazıları kurak ve uzun , kışları yağışlı ılık ve kısa geçer. Kar hemen hemen yağmaz . İklimin içine giren yağış ve suhunet rasatlarının senelik gidisine bakacak olursak her sene başka başka neticeler vermektedirler.

Rasat istasyonu şehrın batı kısmında tayyare alanında kurulmuştur.Suhunet ,yağış , rüzgâr istikameti gibi rasatlar yapılır.

Adananın senelik ve aylık suhunetleri ve vasatileri :

Seneler	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	senelik vasatî
1936	11.4	10.5	13.9	17.8	20.4	23.5	27.2	28.8	24.2	21.6	16.0	9.2	18.7
1937	5.4	11.3	15	18.3	21	25.1	28.1	28.2	26.8	21.3	16.6	11.6	18.9
1938	9.7	9.5	11.3	17.6	20.8	25.6	28.2	28.7	24.9	21.2	14.8	12.1	18.4
1939	10.6	9.7	11.8	18.1	23	24	27.8	27.3	25.4	22.7	14.9	11.4	18.4
1940	9.0	11.3	12.2	17.7	20.0	24.9	27.6	28.3	24.6	21.0	15.5	11.9	18.6
1941	9.7	12.2	12.9	17.8	23.0	25.4	21.5	27.9	24.4	18.2	14.7	7.5	17.9
1942	6.6	11.6	13.2	16.7	21.5	26.4	27.5	27.4	24.7	20.3	15.2	10.5	18.4
1943	8.7	8.5	10.0	14.9	20.0	23.0	26.3	28.6	26.7	22.2	17.4	11.9	18.2
Y.Vasatî	9.8	10.5	12.5	17.3	21.2	24.7	26.7	28.1	25.2	21.4	15.6	10.7	18.4

Seneler	Ortalama Suhunet	Asgarî Suhunet	Azamî Suhunet	Senelik yağış Miktari	Bir ay zar- fında düşen en çok yağış	Hakim rüz- gâr istik- kameti
1934	18.7	-3.4(2.Kân)40.9(Tem)	534.8 m/m	97.1mm.(Şubat)	N	
1935	18.9	-0.3(")40.8(Mayis)	709.- m/m	137.5 " (2.Kân)	N	
1936	17.7	-2.4(Şubat)42.3(Ağus)	641.4 "	253.9 " (I.Kân)	N	
1937	17.1	-3.8(2.Kân.)37 (Tem.)	391.- "	160.9 " (2.Teş.)	N	
1938	18.3	-4.- (Şub.)39.3(Ağus)	600.- "	149.9 " (Mayıs)	SW	
1939	16.9	-2.- (I.Kân)38.4(Haz.)	495.8 "	146.4 " (2.Kân)	NE	
1940	18.6	-3.- (2. ")39.4(Tem)	783.- "	191.9 " (" ")	NE	
1941	18.5	-0,4(" ")40.4(Haz)	367.1 "	83.1 " (I.Kân)	NE	
1942	18.4	-1.1(" ")42.8(")	728.3 "	188.4 " (2.Kân)	SW	
1943	18.3	-3.6(Şubat)40.3(Ağs)	855.8 "	296.- " (" ")	SW-NE	

Aylık Suhunet Vasatıfleri

Aylık
II.Kân. Sub. Mart Nisan Mayıs Haz. Tem. Ağst. Eylül.I.Teş.II.Teş.I.Kân. vasatıfleri

931	10.0	11.0	14.4	17.6	21.5	25.2	28.1	28.9	25.6	20.9	15.8	12.5	19.2
932	9.8	10.7	12.9	16.4	21.5	24.7	28.2	29.0	27.0	21.9	13.4	9.5	18.0
933	7.9	10.-	14.-	18.-	21.-	26.-	28.-	29.-	27.-	26.-	16.-	10.-	19.4
934	8.4	10.1	12.0	19.8	23.6	26.4	27.4	24.0	20.1	17.4	14.3	9.2	17.6
935	8.4	9.4	14.3	17.6	21.3	25.3	27.4	28.3	24.8	20.8	16.3	10.7	18.7
936	8.9	10.5	13.0	16.3	23.1	26.9	27.5	28.2	26.3	21.3	13.4	12.4	18.9
937	11.4	10.5	14.0	17.8	20.4	23.5	27.3	28.9	24.3	21.7	16.1	9.0	18.7
938	6.-	12.-	13.9	19.-	21.-	26.-	29.-	28.-	27.-	23.-	17.-	9.8	19.3
939	9.-	10.9	11.-	17.-	20.-	33.-	29.-	29.-	25.-	21.-	14.-	12.-	19.2
940	10.-	9.-	11.-	17.-	23.-	24.-	28.-	27.-	25.-	23.-	15.-	11.-	18.5
941	9.-	11.-	10.-	18.-	20.-	25.-	27.-	28.-	25.-	21.-	16.-	12.-	18.5
942	10.-	12.-	13.-	18.-	23.-	25.-	28.-	28.-	23.-	18.-	15.-	8.-	18.4
943	7.-	12.-	13.-	17.-	22.-	26.-	28.-	27.6	25.-	20.-	15.-	11.-	18.6
Aylık vasatıfleri	8.08	10.7	12.8	17.2	21.4	25.7	27.9	28.4	25.-	21.5	15.4	10.1	18.6

Adana yıllık sıcaklık ortalama 1938 senesinde 18.3 dür. En sıcak ay ortalaması $28.5 - 29^{\circ}$ dur. En soğuk ay $9.5 - 10^{\circ}$ dur. İkinci kışın ve şubat aylarında bazan termometre sıfırdan aşağı bir kaç derece (-4) düşer. Su birikintilerinde ince bir buz tabakası peyda olur. Havalarda iyice ısınmağa başlar. Yazın kızgın havalarda gölgede 42 dereceyi geçtiği olur. En sıcak aylarda şimalden torosların çiplak ve kızgın kalyalarla ıslanmış bir rüzgar eser. Halkın sam dediği ve bazan bir hafta kadar süren bu rüzgar sıcak bir alev gibi geçtiği yerleri kavurur kurtur. Bu sıcak mevsimde ^{li}şehirler ya civarlarındaki bağlılara veya Toroslarin serin yaylalarına (Bürçek, Namrun, Gözne yaylaları gibi) çıkarlar.

Yazın hava ekseriyetle açık ve bulutsuzdur. Keş geç gelir, yağmur serinliğinden ibarettir. Sıcaklık şehrin doğu, batı ve kuzeyinden dağlarla gevrilmiş olmasından soğuk, kuzey rüzgârlarına kapalı olup bilakis güney sıcak rüzgârlara açık olmasındandır. Yalnız şimalden mevsiz rüzgarlar esmektedir.

Hemen hemen sekiz ay yaz vardır. Nisanda başlar ikinci teşrinde nihayet bulur.

Adanadan ikinci kışında 9 izotermi ve temmuzda ise 28-29 izoterm münhañileri geçmektedir.

b)- Yağış : şehirde sonbahardan ilk bahara (birinci kışından -nisan'a) kadar muntazam yağmurlar yağar. Nisan ve Mayıs aylarında durum başkalaşır, bu aylarda kişalar oldukça fazla yağmur alır ve sıcaklık artar. Ağustos ve Eylül aylarında kurak bir devre hüküm sürer.

Yağan yağmur yok gibidir.

1938 senesinde şehirde vasatı olarak bir yılın açık günleri 122 bulutlu günleri 185, kapalı günleri 58 idi. Yağmur miktarı her sene tahvîl etmektedir. 1938 senesinde yağış tutarı 600 m/m dir. 1940 senesin-

de ise 783.6 m/m dir .1943 yılında düşen yağmur miktarı da 855.8 mdir.

Adananın senelik ve aylık yağış miktarı ve vasatileri : (m/m olarak)

Seneler	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Senelik vasatı
1936	15.1	154.7	20.2	60.1	72.6	21.4	22.4	0.5	4.8	58.1	58.3	253.9	53.4
1937	64.3	51.3	3.3	26.3	15.6	4.6	0.0	0.0	0.0	24.7	160.9	41.6	32.4
1938	126.7		3.5	1.6	21.8	149.9	0.0	8.2	9.9	15.6	62.4	100.7	106.0
1939	146.4		55.2	129.3	12.5	0.0	0.0	0.9	19.6	1.4	0.0	48.1	83
1940	114.3	191.9	95.7	23.4	63.5	14.5	0.0	0.0	1.2	83.0	91.6	103.5	65.3
1941	61.9	69.3	41.4	13.6	0.0	6.5	16.4	0.0	9.7	59.2	6.	83.1	30.5
1942	188.4	107.2	89.7	6.5	17.6	3.7	3.2	3	33.8	138.2	132.1	4.9	60.6
1943	296.0		52.2	223.0	54.3	68.7	30.1	0.0	0.0	0.0	70.0	18.4	43.1
Aylık vasatı	126.8	89.4	75.4	27.3	48.4	10.1	6.3	4.1	8.3	61.9	77	89.8	51.3

Kışın burada yağmur ilkbahar yağmurları gibi sahanak halinde yağar. Fakat yağmur ilkbahardan yaz mevsimine yaklaştıkça azalır , hava daima berrak geber . Havanın rutubet derecesi marttan ikinci teşrin başına kadar 50 - 70 arasında değişmektedir . Vasatı 60 kabul edilebilir.

Cenup rüzgârları fazla tabahhurata mani olur.Yağışın miktarı atı-deki cedvelli gösterilmiştir :

Aylık yağış miktarı (m/m)

	2.Kân.	Şubat	Mart	Nisan	Mayis	Haz.	Tem.	Ağus.	Eyl.	1.Teş.	2.Teş.	I.Kân	senelik mecmuu
1932	29.1	26.4	9.0	33.2	27.0	18.0	0.0	0.0	7.8	23.8	16.2	0.4	190.9
1933	14.4	10.7	19.8	17.2	4.1	7.4	.	.	17.7	27.1	4.7	26.9	150.0
1934	17.0	28.2	28.9	5.7	18.5	31.5	2.0	.	6.1	23.8	4.4	37.8	203.9
1935	23.1	24.9	31.0	23.6	15.4	0.3	0.1	30.0	19.8	56.4	19.3	21.9	205.8
1936	5.3	46.7	8.6	18.1	32.7	16.6	15.6	0.5	2.4	54.4	25.8	77.6	304.3
1937	64	57	.	26	16	5	0.0	0.0	0.0	25	161	.	354.0
1938	137	.	39	19	143	0.0	20	22	53n	107	106	.	642.6
1939	136	64	149	51	0.0	76	0.0	30	1	0.0	48	83	628.0
1940	12	.	23	23	64n	15	0.0	1	83	92	104	0.0	417.6
1941	62	69	41	14	0.0	7	16	3	10	59	6	83	370.1
1942	188	107	90	7	18	4	3	3	34	138	132	5	729.6
1943	296	.	22	54	69	30	0.0	0.0	0.0	70	18	.	559.0
<i>Yıllık Varlığı</i>	81.9	36.1	38.4	33.9	17.5	3.4	5.6	10.1	51.1	52.8	45.4	23.8	397

mevsimlere göre ayrılışı söyledir. İlkbahar % 29, yaz % 3, sonbahar % 21, kış % 47 yi toplamaktadır.

Yılda ortalama (528 m/m yi) bulan yağışlar sıcak bir muhit olan Adana için kâfi degildir. Bundan başka muhtelif yılların yağış miktarları arasında bazan esaslı farklar görülür. Yağmurun seneye dağılışı bütün Akdeniz memleketlerinde olduğu gibi burada da muntazam degildir. Teşrinlerde başlıyan yağışlar kışın fasılalı bir surette devam eder. Havanın ağır (Rutubetli ve sıcak) sıtmayan oldukça yayılmış bir halde olmasına rağmen, memleketimizin sık nüfuslu yerlerindendir.

C- Rüzgar

Toros ve Antitoros dağları Adanaya şimal ve şimal-doğu soğuk rüzgârlarının doğrudan doğruya esmesine mani olurlar.

Kış ve bazan ilkbahar aylarında mintakada soğuk hava dalgası hâkimdir. Bu torosların Külek boğazından kanalize olan Poyraz rüzgâridir.

Burası yazın esen efeziyen kuzey rüzgârlarından mahrumdur. Kıraklığın sebebi ise, diğer mevsimlerde esen Akdenizin güney-batı rüzgârlarının yaz mevsiminde az olmasındandır. Yazın ve sonbaharda esen güney rüzgârları ve yağmur getirmez. Kışın güney - batıdan İskenderun körfezi alçak basınçda doğru esen rüzgârlar Adanaya rüzgâr tevlit etmekte beraber, bol miktarda yağmur getirirler.

Adanının senelik ve aylık rüzgâr istikametleri:

Seneler	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	senelik vasatî
1936	N	N	N	N	N-NE	SW	SW	SW	N	N	N	N	N
1937	N	N	N	N	N	SW	SW	SW	N	N	N	N	N
1938	NE	N	NE	SW	SW	SW	SW	N	NE	NE	NE	SW	
1939	NE	NE	NE	NE	S	S	SW	S-SW	NE	N	NE	NE	NE
1940	NE	NE	N	NE	NE-SW	SW	SW	SW	NE	NE	NE	NE	NE
1941	NE	NE	NE	NE	SW	S	S	SW	NE	NE	NE	NE	NE
1942	NE	NE	NE	SW	SW	SW	SW	SW	SW	NE	NE	NE	SW
1943	NE	NE	NE	SW	SW	SW	SW	SW	NE	N	NE	NE	SW
Aylık Vasatî	NE	NE	NE	NE	SW	SW	SW	SW	SW	N	NE	NE	

II. BEŞERİ DURUM :

A- Adana şehrinin tarihçesi :

Eski çağın Adanasına dair elde fazla məlumat yoktur.

Adana ilk devirlerde Anadolunun en mühim Diyagonal yolunun Gülek boğazı vasıtasisle Çukurovaya indiği yerde kurulmuş olan ve o sırada bir deniz limanı ~~halinde~~ bulunan Tarsus ile daha şarkta Ceyhan ırmağı üzerinde kāin Misis (Mopsuestia - arasında bir konak yeri idi. Pek eskidenberi ehemmiyetli tabīf bir yol üzerinde bulunan Adana , eski devirlerde birçok istilâlara uğramıştır.

Bazı Arap müverrihlerine göre Adananın hamisi " Harun-~~as~~ Reşidin valilerinden Ebülsüleyn Ezenedir " .

Evliya Çelehinin seyyahatnamesinde Kâtip Çelebinin Cihannümasında Adananın (Emir-ül müminin Reşit) tarafından kurulduğu yazılıdır. İstanbulda Nurosmaniye Kütüphanesinde yazma eserler arasında bulunan ve (1006) Hicrî yılında (Muhammed Bini Ömer efendi) tarafından yazılan Menazir-ül âvalim adlı eserde Adana şehri hakkında şu satırlar mevcuttur :

" Yakut Kavli üzere Ezene iki mevzidir. Evvel Ebü Abdullah ~~künî~~ kali üzere tariki tekкeden şarkî Tüzerde bir cebel vardır. Ona Ezene derler sani Tarsus kurbunda beldei meşhuredir . Kitabül Resadiden menkyldür . Yakut kavli üzere Ezene Şamda bir medinedir. Masisa ve Ezene beyni 12 mildir . Ezeneyi Emir-ül müminin Reşit bina edüp Muhammed Bini Reşid ~~ıtmam~~ etti. "

Adananın eski bir isminin de (Kızılıhisar) olduğunu Nushet-ül büldan veliten şütül ihvan adındaki eserde okuyoruz.

Milâttan 15 asır evvel Hitit federasyonuna dahil olan ve sonra Asûr hâkimiyetine giren bu havali M.Ö. VI. asırda Keyhüsrev (Cyrus) zamanında İran devletinin 333 yılında büyük İskenderin eline geçmiş ve onun ölümünde Selefkisler (Selevcides) in hissesine düşmüş ve bu hanedan ile Mısır Batlamyus hanedanının mücadele saha-

sı olmuş ~~ş~~ nihayet Milâda tekaddüm eden asırda Pompe (Pompeus) tarafından Roma imparatorluğuna ilhak edilmiştir. Daha evvel Anthiochia -Sarum diye zikredilen şehrin Adana olması çok muhtemeldir. (Bu adın Selefkilerden Anthiochus Epiphenes IV. tarafından verilmiş olduğu tahmin ediliyor). Roma hâkimiyeti altında bilhassa şarkî Roma imparatorluğu zamanında Adananın inkişaf ederek oldukça mühim bir ticaret mevkii haline geldiği anlaşılıyor.

Seyhan ırmağı üzerinde 300 metreye yakın uzunlukta 21 gözlü Taşköprü Justianus tarafından inşa edilmiştir. (Belki de Justianus'un köprüsü daha evvel Adrianus tarafından yapılmış olduğu zikredilen bir köprü yerine kaim olmuştur). Yine Bizans devrinde şehrini su kemerlerile hisarı yapılmıştır.

İslâm orduları ilk defa VII. asırda Halife Ömer zamanında buraya geldiler. Ütekiben bölge yeniden şarkî Roma imparatorluğu eline geçti ise de iki asır sonra Abbasî halifesi Mansur tarafından tekrar fethedildi. Adana İslâm - Türk grupları tarafından iskânı bu devirde başlar. Bu gruplar mîhafîz olarak şehirlere yerleştirildiği gibi oranın dağlık sahalarında kendilerine arazi de veriyorlardı. VII.inci asırda Adana Haçlılar tarafından istilâya uğramış fakat sonradan Konya Selçukîleri tarafından istirdat edilmiştir. Bu devletin inkirazı sırasında mintakaya yerleşmiş olan Türkmen kabilelerinden birinin reisi olan Yüregir oğlu Ramazan bey Adanaya hâkim oldu.

Hammer Ramazanoğullarından bahsederken (mevcudiyetleri Avrupa müverrihlerince tamamen meşhûl) diye yazıyor.

Âşık paşazade (Osman Gazinin dedesi Süleyman Şah Gazi) Rume gelip (Caber) kalesinin önündene oldu kim görer hep evler etrafa dağıldılar. (Üçokun) oğlu ve (Kurun Varsağı) (Karaisa) (Özer) ve

(Kuşdemir) bu altı kişi göçlerile geldiler . Çukurovaya yerles-tiler . Yurtdiğer baş oldu. Bunlara diyerek Ramazanoğullarının Adanaya gelişlerini Osmanoğullarile beraber gösteriyor. Ali Müneccimbaşı , Nişancı Mehmet paşa (Rume gelip) diyerek nasıl geldiklerini izah etmektedirler.

Ramazanoğullarının Türklerin (Bozık) veya (Üçok) kolundan hangisine bağlı olduğu hakkındaki tarihler birbirinden ayrılmaktadır. Nişancı Mehmet paşa Düveli İslâmiye Kamusülâlâm (Bozok)lu olduklarını ayın (Kınık ve bozuk tayfasından olup Rume teveccüh eden Ertuğrul'a iltihak ve yolda ayrılarak Adana yanındaki Çukurovaya geldiklerini) yazıyor .

Müverrih İlmüsallah ta 'Sultan Alâettin Keykubatın Çukurova-ya bu aşiretlerin reisi bulunan Bozoklu Hana ikna ve tahsis ettiğini) söylüyor .

Aşıkpaşazade , Hammer ve daha bir kısım arap müverrihleri Ramazanoğulları devletinin kurucusu Mir Ahmet Şahabettin Ahmet bey biri Ramazan Ettürkmen -il- üç- ola) demektedirler. Ramazan oğullarında gelen Türk bey ve boyalarının sayısında da tarihler birbirinden ayrılmaktadır. Aşıkpaşazade altı , Solakzade beş , Nişancı Mehmet paşa , Hayrullah efendi , Hammer Yüregir , Kusun , Kuşdemir varsak , Karaisa , Özer , Gündüz) olmak üzere yediye çıkarıyorlar . Tarihlerinin hepsinin birleştiği nokta (Yüregir)in bu gelen aşiretlerin başbuğu olduğunu.

Bu Türk boyalarının Kilikeye yerleşmeleri hususunda Tacütte-varih (Ahd ve âmanile yerleştiler) diyor. Hammer (Yüregir Ermenilerden Adana , Misis , Tarsus civarında rey' hakkını alarak bu hali oğlu Ramazana intikal etti) diye yazıyor. Müverrik Kutup Mekkî (H. 965 - M. 1557) de yazdığı yazma seyyahatnamede Kusuro-

ğullarının bu bölgede 400 sene hükümdarı olduğunu bildirmektedir. Hemen hemen eski yeni bütün tarihlerde Kusuroğullarını Ramazanoğulları aşiretleri arasında gösterirler.

Osmanoğullarının geliş tarihlerine göre Ramazanoğullarının de bunlara yaklaştırmak mümkündür. Bozukluhan Kusunlu, Ramazanoğulları bütün tarihlerin aynı boyun söyledikleri adları olduğuna göre Ramazanoğullarının Adana mintakasma 13 üncü asırda geldiklerini tasarlamak kabildir.

Hemen bütün tarihlerde Ramazanoğulları devletinin Ramazan'ın oğlu Mir Ahmet tarafından 1318 tarihlerinde kurulduğunu bildirmekte birleşmektedirler.

O vakit Adanada Ermeni hükümdarının hükmü altında olduğunu ve Çaldağında oturan 300 kadar çadır halkı aşiretlerile Horasan'dan gelmiş olan Ramazanoğullarının Adana şehrini fethetmekten bir destan şeklinde kayıtlıdır.

XIV.inci asırda bu küçük siyasi teşekkül Osmanlı imparatorluğu ile Mısır Kölemenleri devleti arasında bir tampon devlet rolünü oynuyordu. Nihayet o asrin sonunda Adana Yavuz sultan Selimiş Mısır seferi sırasında Osmanlı devletine ilhak olundu.

Görülüyorki, Adana bir zamanlar Fenike, Asur ve Mısırlıların daha sonra Bizans ve Yunan ve Arapların hanedanlarının eline geçen bu diyar onların idaresi altından bir civa gibi kayarak hakikî sahibi olan Türklerde karar kılmıştır.

İslâmların, Tolonilerin, Selçuk tarihlerinin elinde bir müddet kalan Adana şehri bir müddet de Ramazanoğullarının eyaleti olmuştur. Sonra Osmanlı imparatorluğunun idaresine geçmiştir.

Kâh yerli derebeylerile kâh saraydan tayin edilen mütesellimlerle idare olunan Adana şehri ve havalisi bir asır evvel Mısırlı

İbrahim paşanın altı sene müddetle istilâsına uğramıştır. Adana tanzimatı müteakip Halebe bağlı olarak sancak beylerile idare edilmiş 1845 den itibaren valiliğe kalbolunmuştur. O zamanki Adana şehri cenupta vasi bir saha kaplıyordu.

Meşrutiyeti müteakip vilâyet merkezlerinin çoğalması ve Cumhuriyet siyasî şartlarına uygun olarak valilikler ihdası ilk zamanlarda küçültmüştür ise de bilâhare iktisadî ve mülkî vaziyet göz önüne alınmak suretile Adana dokuz kazayı iktiva eden Seyhan vilâyeti şekline kalbolunmuştur. Daha sonra Hatay vilâyetinin teşkilile Dörtyol kazası Seyhandan alınmıştır.

Bugün şehrîmiz sekiz kazaya maliktir.

(KURTULUS SAVAŞINDA ADANA)

Birinci Cihan Harbi sonunda Mustafa Kemal 31. Birinci Teş. 1918 de Adanada Leyman Von Sandres paşadan erkâni harbiye reisi olmuş ve sadrâzam İzzet paşanın emrile Yıldırım orduları kuman-danlığını almıştı.

Filistin ve Suriyedeki ordularımız bozulmuş Arap ihaneti yüzünden ana vatana çekilmeye başlamıştı.

Mustafa Kemal Yıldırım ordusunun dağınık kuvvetlerini topluyarak Halebe geldi. Burada ordusunu tensik ederek (Katma) civarına yerleştirdi, buraya kadar yetişen düşman kuvvetleri arkasını öz Türk yurduna dayayarak müdafaya çekilen bu çelik kaleye çarparak eridi. Bir adım daha ilerleyemedi. Karargâhını Adanaya taşıyan ve şimdiki Cumhuriyet otelinde bürosunu kuran Mustafa Kemal paşa, Şakir paşa civarında Hacı Seyit ağanın bağını kendisine ev edindi.

Mustafa Kemal İskenderuna gelen ve asker çıkarmak isteyen düşman zırhlılarına ateş emri verdi. Bir taraftan da memleketin büyüklerini toplayıp Adana ovasına siperler kazılarak dayanılması gerektiğini bildirdi. Ve kendilerinden yardım istedi.

Türkiye 30.Teş.Ev.1918 de Mondros limanında imzalanan ağır bir mütareke ile uçuruma yuvarlanmış bulunduğuundan Mustafa Kemal Adanada almak istediği müdafaa tertibatı neticesiz kaldı. Anı bir emirle kumandayı Nihat paşa bırakarak İstanbul'a gitti. Milyonluk orduların yenildiği bir zamanda Adanada alınmak istenilen bu müdafaa tertibatı da sarayca zaten hoş görülmemiştir.

Başına gelecek facialardan habersiz bulunan Adanaya 15 Teş. Sani 1918 de iki ingiliz subayı gelerek harp içinde düşürülen deniz tayyaresinde yaralananların tahkikatı için Adana civarında Yalmanlı denilen yere gittiler. Bu uçaklar harp zamanı Adanaya musallat olmuştu. Simdiki erkek lisesine , debboy civarına ve istasyona bonbalar atmıştı. Nihayet Dilberler sekisine konulan bir cebel topunun şerapnelile yaralanmış ,Yalmanlıya dönmüştü.

Vilson prensiplerini aleyhimize tefsir eden düşmanlar Mondros mütarekesinin 7inci maddesine dayanarak zabittekkileri adana havalisini Fransızlara bırakmışlardır. Mütarekenin 6inci maddesi de Toros tünellerinin işgalini âmirdi. Fransızlar 21.I.Kân.1918 günü akşamı Ramyo kumandasındaki Ermeni gönüllü askerile birlikte Adanaya girdiler . Askerî binaları işgal ettiler. Mütareke neticesi askerlerimizin çekilmesi herkesi ye'se düşürdü.

Ordunun terhis edildiği , Adana vilâyetinin kontrol altına alındığı , subayların âvare dolaştığı , hükümetin karıştığı , vilâyetin henüz askerî işgal altına alınmadığı bir sırada , Adana-Halep şimendifer hattının bazı kısımlarında Fransız askerî kis-

vesine bürünmüş Ermeni cası̄s ve fedailelerinin hat civarında Türkleri öldürdükleri ve soydukları işitiliyordu.

Ramyo valiyi ziyaret ederek Adananın işgal edileceğini bildirmiş , gelecek memurlara hükûmet konağında yer verilmesini istemişti.Vali hükûmet dairesinin üst katında büyük salonun sağındaki odayı bunlara ayırdı .

HALK HEYECANDA :

İşgal şayiası şehrə yayılır yayılmaz gençler Şafak kahvesinde şurada burada toplanarak memleketin âkibetini düşünüyorkar ,gelecek felâkete karşı elbirliğile göğüs gerilmesini kararlaştıryorlardı.

Düşmanın hükûmet konağında kendilerine ayrılan yere yerleşiklerini gören münevverler seçikleri iki kişiyâ hürriyet ve itilâf kulübüne gönderdiler. Bu hey'et orada bir üye ile karşılaştı ve ona itilâfçı bütün siyasi zümrelerin birleşmesi lüzumunu acı bir dil ile anlattılar. Kulüp teki üye bu durumu arkadaşlarına anlatacağını vâdetti , fakat ertesi gün ittihatçilarla birleşemeyeceklerini bildirdiler. Gençler aynı zamanda Müftiye ,Dibağzadeye ,Nakip ef.ye de baş vurmuşlardı.Kendilerine yardım edileceği ,birlikte çalışılacağı vâdedildi.

Toplantıların teşkil ^atlandırılması :

İlk önce Şafak gazinosunda Vehbi Savaşan ,Hasan Basri Arsoy'un evinde toplananlar en son Tevfik Kadri Ramazanoğlunun Tepebağında-ki evinde genel bir toplantı yapılmasına karar verdiler.Bu karar genç , ihtiyar bütün itilâfçı ve ittihatçılara bildirildi.

Toplantının konusu :

İşgal kuvvetlerine karşı müdafaa tertibati vücude getirmekti. Bu müdafâadakilerin faal rol alması lâzım geldiği açık veya gizli

olarak mı faaliyete geçilmesi gerektiği münakaşa edildi. Nihayet düşmanın dokunamayıcağı biricik makam olan Müftiden direktif alınmasına karar verildi. Düşmanın memleketi işgal edeceği askerlerimizin şehri terkedeceği zaman gençliğe rehber olan Safa ve Muhtar beylere hakaret etmelerini düşünen vali Nazım kendilerine bir müddet için işgal sahasından ayrılmaları hususunda rica ve israr da bulundu. Onlar da valiye hak vererek memleketten ayrıldılar. Adanada bir intikam alayı teşkil edilmişti. Fransız albayı Biremon askerî vali sıfatile Adanaya geldiği zaman Fransız ve Ermeni zulmü de başlamıştı. Brémont Adana jandarma kumandanı yarbey Reşadı sürdürerek yerine fransız yüzbaşısı Löpeyi geçirdi.

Bir taraftan da 20 Kânunevvel 1918 askerlerimiz terhis olunarak halkın gözyaşları içinde ayrılmaları üzerine Adana cephesi de teşekkür edeiyordu. Bu 10 temmuz vak'asile son şiddetini bulan zulüm yüzünden kaç kaç (göç başladı). Halen kereste tüccarı olan ve o sırada Yolgeçen'de kumandan bulunan Tarsuslu Zeki kaçkaçta halka çok büyük kolaylıklar gösterdi. Bir mendile işlenmiş ay yıldız karşısında ihtiyar bir kadının irticalen verdiği bir söylev halkın perişanlığını bütün açılığı ile terennüm eden bir şahserdi.

Göçü takip eden hadiseler :

10 Temmuz vak'asınıyla müteakip millî hükûmetin mebusları olan Muhtar, Safa, Sîhhîye müdürü Eşref ve çete reislerinden Tekelioglu Sinan, Saadettin, Çaputçu ve Dervişli köyüne tahkika ta geldiler.

Adanada bulunan Ermeni hükûmetleri :

Kaçkaçtan önce Adanadaki Ermeni teşkilâti âdetâ bir hükûmet rolünü almıştı. teşkilât yapmak üzere gönderdi-

gi Şişmanyan şimdiki Tan sinemasının olduğu yerdeki Ermeni klisesini karargâh yapmıştı. Arkası zaten Ermeni mahallesiydi. Şişmanyan Adanaya gelirken tetkikat yapmış , vesikalar toplamış , gazetelerle propaganda yapmış ,hattâ yanında bir de Kızılhaç teşkilatı getirmiştir. Adanada parlak bir şekilde karşılanan bu adam Fransız makamlarını ziyaret etti. Kendisinin de ziyareti iade edildi.

Osmanlı mahkemelerine rağmen teşkil ettiği Ermeni mahkemele-rine rastgele vatandaşlar sürüklüyor , ceza ve cefa ediliyor-du.

Kaçkaçtan sonra fransızlarla siyasi temaslarda bulunan Ermenilere Brémont :

" Sevr muahedesinde şimdilik mer'iyete girmek üzeredir. Siz emri vaki ile hükûmeti işgal edip bize de bir nota veriniz. Türk unsuru kalmamıştır, diyerek bir mazbata yapınız " diyor .Ermeniler keyfiyeti telefonla valiye bildiriyorlar.

Siz de yarın daireye gelmeyin , çünkü biz hükûmeti işgal edeceğiz " diyorlar. Vali Fransız makamlarına başvuruyor. Karın yine eskisi gibi işinin başına gel diyorlar. Vali ertesi gün (15. Tem.1920) hükûmete geldiği zaman bir kalabalıkla karşılaşıyor . Damadyan reis seçilmiş bir kaç Ermeni ve Rum da nazır olmuş koşağı işgal etmişler , böylece (Kilikya Cumhuriyeti) kurulmuştur!

Salonlara dizilen masalarda şerbetler içiliyor ve vali kendi odasından çıkarılıyor . Bir fransızın odasına giriyor. Fakat tam bu sırada başlarında bir fransız bulunan tunuslu asker yukarı çıkarak Rum ve Ermenilere sille tıkkat ve tekmeleyerek aşağıya indiriyorlar. Ancak Rum nazırlar yakalarını kurtarabiliyorlar. Diğerleri üstü açık yük kamyonlarına dolduruluyor

Ermenilerin Kilikeyayı benimsemek hususundaki taşkınlıkları Fransızların işine gelmemisti. Tayyarelerle dağıtılan beyanname-lerde Sevr muahedesinde ahkâmınca Ermeni hükümet ve partilerinin lâğvedildiği bildirildi. Bu vak'adan sonra Brémont'un gittiği i-şitildi. Ve mahut cumhuriyet de birkaç dakikada yıkıldı.

Kahramanlıklar :

Bu işgal esnasında Hafız Mahmut ve Memsali gibi sahte üle-madan kimselerin ve Yusuf Sakkur gibi bir çete reisinin ihaneti yanında Bozantı, Belemedik, Haçkırı, Kuşçular ve Karboğazı, Ha-vaklıhan mevkilerindeki kahramanlıklar ile Türkün şahamet destanla-rını süsleyen Molla Kerim, Gülekli Hoca Vasif gibi kahramanların sayıları pek çoktur. Bilhassa 40 Türkün tam techizatlı, toplu tü-fekli bir fransız taburunu esir alması tarihin pek az kaydettiği hadiselerdir.

Dağınık olayları burada bırakarak biraz da genel duruma göz gezdirelim.

Padışah hükümeti sair yerlerde olduğu gibi Adanada vukubulan kanlı hadiselerden asla mütehassis görünmüyordu. Türklerin tepeden tırnağa kadar silâhlandırılan Ermeni süngüleri tehdidi altında her dakika katliâma maruz bulunmalarına karşı mahallî çetelerin dağıl-maları için fetvalar, fermanlar gönderiyordu. Mustafa Kemal, Hey'e-ti Temsiliye namına harbiye nezaretine çektiği bir telegrafta, İz-mir ve Adananın tahliyesine kadar silâh bırakılmayacağını, Ermeni-lere tarafımızdan hiç bir tecavüz vaki olmadığını, fransızlar ta-rafından silâhlandırlıp teşvik edilen Ermenilerle bazı hadiseler zuhur etmişse de bu mes'uliyetin Ermeni nasyonalistlerine ve onla-rı himaye edenlere ait olacağını, şifre ile bildirmiştir.

Ayrıca; 21.2.1920 de Millî kuvvetlerin daha ileri gitmesi is-

tenmiyorsa milletin tatmini için fransızların Adanayı derhal tahliyeleri istenmiş ve bu tahliye çabuk yapılmadığı takdirde kuvvetlerimizin Halep ve Suriyeye girecekleri bildirilmişti. Diğer cephelerde olduğu gibi Millî Kuvvetler, fransız işgal bölgelerinde de günden güne nizamî kit'alarla kuvvetlendirildi. İşgal kuvvetleri her taraftan bu 3300 kişilik kuvvetle sıkıştırıldı.

ANLAŞMA :

Bu durum üzerine Fransızlar, 1920 Mayıs biziyle temas ve müzakere yolu aradılar. İlk önce Ankaraya İstanbuldan bir binbaşı ile bir sivil geldi. İstanbuldan Beruta gelen bu hey'etin Ankaraya gelmelerine eski Van mebusu Haydar delâlet etmişti. Bu konuşmadan esaslı bir netice çıkmadı. Fakat Mayıs sonlarına doğru Suriye fevkelâde komiseri namına hareket eden mösyö Robert Duke adlı bir zâbitiy zatın reisliğinde Ankaraya ikinci bir fransız hey'eti geldi. Bu hey'etle 20 günlük bir mütarekeye karar verildi.

Fransızlar Bozantıda 28. Mayıs 1920 de esir edilen Menil taburunu kurtarmak maksadile Türkler de Adananın tahliyesine bir başlangıç olur ümidiyle bu mütarekeyi kabul etmişlerdi. Mustafa Kemal meclisin itirazına uğrayan bu mütareke ile Adana bölgesindeki kuvvetleri sessizce tanzim ve tensik etmek, dağılma inhilâllerini önlemek, en önemlisi de İtilâf devletlerinden birile müzakereye girişmekle kurduğumuz yeni hükümetin tanınmasını temin etmek istemiştir.

Adananın tamamile boşaltılması teklifi üzerine murahhaslar salâhiyet almak üzere Parise gittiler. Anlaşma gecikince Tevfik paşa telegraflara atfen istemişti. Bu sırada fransızlar eski naâzırlarından Franklin Boyon'u gayri resmî bir şekilde Ankaraya göndererek anlaşma imkânları aradılar. Mustafa Kemal, Hariciye

vekili Yusuf Kemal ve mareşal Fevzi Çakmakla beraber iki hafta fransız nazırı ile müzakerede bulundu.

13 Haziran 1921 de Ankara istasyonundaki hususî dairede ilk toplantı yapıldı. Nazırın gösterdiği müşkülâta karşı daima 1. Eylül 1919 da ilân edilen Millî Misaktan bahsedildi. Nihayet Sakarya zaferi fransızlara kudretimizi ispat etmiş olduğundan 20. I. Teş. 1921 de Ankara ~~İtilâf~~ itilâfnamesi imza edilmiş oldu.

Bu vesika ile Millî arzu ve istiklâlimiz ilk defa bir Avrupa devleti tarafından tanınmış oluyordu. Vakıa güneyde Suriye sınırımız 10. Ags. 1920 Sevr muahedesinin tesbit ettiği şekle göre Ceyhan ırmağını takip etmek suretile şehirden 225 kilometre uzakta, yani Adana şehri bizde, fakat kâğıt üzerinde kalan bu hükümlü Ankara anlaşması gerçekleştirmiştir.

İTİLÂFNAMEİN TATBİKATI :

13. Teşrinisani 1921 de Franklen ~~Pöly~~ Bouillon Paristen Adanaya geliyor. Ve 28. Teşrinsani 1921 de Muhittin paşa ile müzakerelerde bulunuyor. 19 Kânunuevvel 1921 de nazıra ziyafet veriliyor. Ertesi gün fransızlar Adanayı terkediyorlar. Daha ertesi gün de kendisi ayrılıyor.

KURTULUS :

30 Teşrinisani 1921 de Türk jandamları ve vali Hilmi bütün erkânı hükûmet geldi. Ertesi gün 1 kânunuevvel 1921 de hükûmet konağına bayrak çekildi. 5 Kânunusani 1922 de Piyer Lotinin Türkîyenin kalbi olduğunu söyledişi Adanaya şanlı askerlerimiz giriyordu.

BÜYÜK ZİYARET :

16 Mart 1923 ve 7 Mayıs 1926 da Atatürk istiklâl ve mücadele

fikir ve ilhamının ilk defa aldığı Adanayı şerefleştirmiyordu.

Kahraman İnönü de 11 mart 1926 da Adanayı şerefleştirmiştir.

B- Yakın devirde Adana :

Adana şehrinin asıl inkişafı son senelerde olmuştur.Yerli ve ecnebi kaynaklar 19 uncu asır sonunda ve 20 inci asır başında şehir nüfusunu 20000- 30000 arasında gösterdikleri halde bu nüfus 20 inci asrin ortalarında doğru 70-80 bin arasında değişmektedir. Ve her sene şehirde nüfus artışı görülmektedir.Şehir daima istasyona doğru genişlemekte , yapılan binalar modern bir tarzda inşa edilmektedir .Bilhassa asfalt caddedeki evler betonarme ve her türlü tesisatı haizdir .

Yazın sıcak aylarında Adanalıların bir kısmı Toros yaylalarındaki sayfiyelerine çıkarlar , bir kısmı da şehrın şimalindeki bağlara çıkarak sıcak ayları oralarda geçirirler.Buna mukabil pamuk hasadı mevsiminde şehir nüfusu civar bölgelerden gelen işçi kütlesile kabarır.

Adananın bu inkişafı , şehrin genişlemesini mucip olduğu gibi , bozuk kaldırımlı , dar sokaklı , elektrik ışığından ve içilir sudan mahrum eski Adana yerine , yavaş yavaş geniş caddeli ve medenî ihtiyaçları birer birer tatmin olunan yeni bir şehir ikame etmiştir.

Adananın inkişafından , umumî harp seneleri içinde açılan Toros ve Amanos tünelleri ve yeni demiryolları sayesinde memleketin bir taraftan Suriyeye ve Diyarbakır bölgelerine , diğer taraftan İstanbul'a bağlanması ile ziraat ile sanayi sahasında tahakkukeden terakkilerin tesiri vardır . Bugünkü Adana Türkiyenin pek mühim bir ziraat merkezidir.

C- İskân , mesken tipleri ,eski ânit ve âbideler :

Adanada Balkan Harbinin ilâni tarihinden sonra Balkanlardan ve bilhassa Lozan muahedesinden sonra Alasonya ,Girit ,Selânikten gelen mübadil ve gayri mübadil muhacirler vardır. Umumî Harpte memleketlerinin Ruslar tarafından işgali üzerine hükûmetçe ve orduca görülen lüzum üzerine dahile sevkedilen Doğu mültecilerivardı. Bunların bir kısmı Türk , bir kısmı da Kürttür. Yine isyan ,şekavet ve muhtelif suçlar dolayısı ile Vekiller Hey'etince verilen karara göre Adanada mecburî ikamete tâbi eşhas vardır. Bunlardan Türk kültürüne temsili istenilen Boşnak ,Arnavutlar ,Kürtler ve bilhassa Giritten gelen ve geldiklerinde hiç Türkçe bilmeyen mübadil muhacirler şehir dâhilinde serpeştirme suretile iskâna tâbi tutulmuşlardır. Hepsî de her suretle muhite intibak etmişlerdir.

Adananın bol miktarda emvali metrûkesi olduğundan bütün kanunî istihkakları bu gayri menkulleri temin edebilmiştir. Artan ev, arsalar maliyece satılmış , arazi de yerli muhtaç çiftçilere tevzi edilmiştir.Bu suretle şehrîn içinde tasfiye edilmemiş Rum ve Ermeni metrûkâti olmasından geniş çalışma sahası bulmuştur .Müstahsil hale geçinceye kadar kolaylıkla iâselerini temin edebilmişdir.

Mesken tipleri :

Umumiyetle meskenleri iklime göre tasnif etmek doğrudur. Adana meskenlerini sıcak bölge meskenleri meyanında zikretmek lâzımdır. İnşaat tekniği ve malzeme cinsi itibarile meskenlerimizi tetkik edelim :

Yalnız bu tetkiki yapmadan evvel eski meskenleri gözden geçirelim .

Adana çok eskiden kurulmuş bir şehirdir. Şehir bir tepe üzerinde kurulmuş, zamanla batı ve şimala doğru inşaf ederek bugünkü şeklini almıştır. Eski Adana şehrinin evleri geniş bir avlu içine inşa edilir. Avludan merdivenle açık bir avluya çıkarılır. Sofa geniş tir, arka tarafında odalar vardır. Odaların harice pencereleri yoktur. Yalnız sofa tarafına vardır. Pencereler dar ve uzundur. Tavan yüksektir, evin üstü toprakla örtülmüştür ve düzdür. İşte yazın şehirde kalan insanlar bu düz damlarda yatarlar. Evler umumiyetle iki katlıdır. Zemin kat depo olarak kullanılır. Altev tâbir edilen bu depolarda hukubat ve pamuk saklanır. Çiftçi bir memleket olduğu için hemen her evde depo bulunur. Üst katta bulunan odaların teşkilâti şu şekildedir: İki veya daha ziyade olan odalar arasında bir sofa yapılmıştır. Bu sofanın iyi görnmesi için eyvan tâbir edilen bir kemerle süslenmiştir. Sofanın önünde ve yan tarafa doğru uzanmış bir kısım daha vardır ki buna taht denilir.

Adanada bulunan ve yanyana bir sıra üzerinde bulunan odalar vardır ki bunların hepsi bir ev teşkilâti gibi, fakat ayrı ayrı insanlar tarafından kiraya tutulan avlu denilir. Meselâ Gazi avlusunu gibi. Bu avlularda eskiden müslüman, ermeni aileleri birlikte otururlardı. Şimdi buna benzer avlulara Adanada pek az tesadîf edilmektedir. İşte Adana evlerinin klâsik plâni böyledir.

İnşaat malzemesine gelince:

Umumiyetle kârgir inşaat ilerlemiştir. Ahşap fantazi kisimlar için kullanılmıştır. Ekseriya evler tuğla ve taştandır. Bilhassa eski evler taştan gayet kalın duvarlı inşa edilmiş, bugün halâ 4-5 asırlık evler mevcuttur. Duvar kalınlıkları 50 - 60 cm. arasındadır. 280 sene evvel Ulu cami civarında inşa edilen ve padışah

mensuplarından birinin evi olan ve eskisaray tâbir edilen evin duvarı 150 santimetre kalınlıktadır. Ev bir kale gibi muhkem yapılmıştır. Evin altında bir mahzen vardır, bu mahzenden bir dehlizle Adana şehriniñ dışındaki bahçelere çıkılır.

Şehir civarında bilhassa Seyhan nehrinin her iki tarafında ve bahçeler içerisinde Huğ denilen evler vardır. Bu meskenler ya kamıştan veya hut kerpiçten yapılabilir. Bir veya iki katlı olabilir. Ahşap evler yalnız bağlıarda inşa edilmiştir. Umumiyetle iki katlıdır.

200 ve 600 sene evveline kadar Adana evleri bu şekilde olmakla beraber bugünkü modern inşaat eski inşaatı tamamen değilse de kısmen unutturmuştur. Yeni yapılan villa ve apartmanlar eski klâsik tiplerine hiç benzemez. Bugün hemen hemen eski tipler yerine yenileri kaim olmaktadır.

Şehir içinde bulunan eski anıt ve âbideler :

Müze : 1924 senesinde Caferpaşa medresesinde açılmıştır. Kuruluşunda 145 parça eser vardı. Müze 1929 da Buğday pazarındaki Rum klisesine taşınmıştır. Aynı yılda Ramazan, Şeyh ve Arıkoğulları medreselerinde bulunan yazma, basma eserler de toplanmıştır. Sonra Çarablus, Urfa, Cebelibereket, Silifke, Muttan, G. Antep, Maraş'dan çıkarılan eserler getirilmiştir. Carablustan gelen Hitit eserleri Ankaraya nakledilmiştir. 1932 de Kadırlide bulunan Roma imparatorlarından Adrien'e ait tunç heykel, İstanbul müzesine gönderilmiştir. Müze ev ve iş eşyaları ile birlikte bir Türkmen çadırı yapmıştır. Bir de Türkmen kızı ve atının mankeni ve kopuzdan üç telli saza kadar saz aletleri koleksiyonu da vardır. Av ve atıcılık aletleri 831 meskûkât, Asurlulara ait 13, Eti 374, Romaya ait 407, Bizansa ait 251, Selçukilere ait 33, Osmanlıla-

ra ait 64, diğer devirlere ait 202, etnografya esyasına ait 274 parça eser, 80 yazma eser, 916 eski basma eser vardır.

Ramazanoğlu kütüphanesinde 865 basma ve 125 arapça basma ve yazma, 27 muhtelit yabancı dillerden basma 1112 Türk harfleri ile kıymetli eserleri vardır.

Tepebağ : En eski Adananın belki Etiler zamanında mevcut şehrin ortasında bir tepedir. Burada 1936 müze müdürü Rıza Yalçın tarafından sondaj yapılmıştır. Çıkan parçalar Eti, Greko-Romen, Bizans ve İslâmî çağlara ait devirler geçirdiği anlaşılmaktadır.

Seyhan köprüsü : (Taşköprü), Taşköprü Romen Adrien devrinde yapılan Adananın en eski bir eseridir. VI. asırda Bizans İmparatoru Justiyen tarafından İslâh olunduğu anlaşılmaktadır. Uzunluğu 310 metredir. 20 gözü vardır, 16 m. irtifaa maliktir. Evliya Çelebinin seyyahatnamesinde bu köprüyü şu satırlarla anlatır :

"..... cisri azîm Tekyanus binasıdır. Lâkin Memun halife tarihleri vardır. Ve cümle 16 takı kisradan nişan verir azîm gözlerdir ve beş göz dahi gayri cesir gözleri gibi küçük gözlerdir. Anlar ile cümle 21 göz cisirdir. Ve şarktan garba tulü 550 germe adımdır." Mazide bu köprünün siyasi ve iktisadi ehemmiyeti çok büyüktür. İskender, Dara ve Yavuz orduları canlı bir tarih gibi geçtiler. Bu köprü aynı zamanda şehrin anahtarı mesabesindedi. Şehre girerken büyük kapıları mevcuttu. Akşamları bu kapılar kapanır ve muhafizlar nöbet beklerdi. Köprünün şehre bitişik kısmında büyük bir kale vardır. Bu kale bilhassa Misirli İbrahim paşa tarafından yıktırılmıştır.

Daha eski zamanlarda bu köprüden müruriye alınır ve şehrin varidatına destek yapılmıştır. Aynı zamanda köprünün yanına kurulan

dolaplarda şehrin su ihtiyacı temin olunurdu.

Fatih millet kütüphanesinde rastladığım yazma eserler arasında 851 sayılı Üsküdarlı Mustafa Dedenin 1145 de vakfeylediği seyyahatnamesinde : iki kapılı muazzam köprü vardır. Baçlar oturur ve bir dolapla şehrə su çıkar denilmektedir . Halihazırda Seyhan köprüsünün ne kapıları ne de dolabı mevcuttur . Köprünün orta kısmı dardır. Ve karşılıklı yük arabalarının geçmesine müsait değildir . Vaktile oraya vali Avidin paşa zamanında ahşap küçük bir yazlık gazino yaptırılmış ve İstanbuldan ince saz hey'eti getirilerek halka gece hayatı açılmıştır (1881) de.

Köprü müteaddit defalar tamir edilmiştir. Misırlı İbrahim paşa Adanadan ayrılırken köprü başındaki baruthanenin yakılması ile köprüde mühim hasar olmuştur. 1845 yılında Adana valisi Kel Hasan paşa zamanında hasara uğrayan kısım müthiş bir selin gelmesile mürra mani teşkil edecek kadar büyümüştür. Nihayet (Bolulu Irgatoğlu) namındaki müteahhit köprüyü esaslı surette tamir etmiştir.

Vali şair Ziya paşa tarafından son tamiri 1878 yılında yapılmış , etrafında korkulukların kurulmasile birçok kazaların önüne geçilmiştir. Ziya paşanın bu himmeti Nazım paşanın şu manzum kit'ası ile tesbit edilmiştir.

Dedi itmamına mektupçu Nazım Gevherin tarih

Ziya paşa yeniden yaptı cisti Seyhanı

Eski kale harabesi : VIII . asırda (H:160) da Abbasiler devrinde yaptırılmıştır. Şimdi kale kapısı denilen köprü başında bir iki duvar artığı mevcuttur.

Ağca Mescit : Bu mescit Türkmen beylerinden Ağaca tarafından yaptırılmıştı. Bina cami olarak Adananın en eski yapısı budur . Mihrabı ve bilhassa kapısı müzeyyendir . Mescidin her tarafı Selçuk tar-

zi mimarisinin zengin ve küçük bir nümanesini taşır. Halen harap ve kapalı olan bu mescidin san'at bakımından değeri Adanada bulunan diğer Selçuk-Osman eserlerinden çok üstündür .Yalnız kapısının oymalı kısmı insanı hayran bırakmağa kâfidir.Mescidin yapılış tarihi hicrî 812 dir.Bu tarihi ve bu tarihten daha evvelki tarihleri taşıyan Adanada hiç bir cami ve bina yoktur. Mescit müteaddit tamirler görmüştür.Ne yazık ki kapısındaki oymalı iki kuş resmi kaldırılmış yerine şair Hayret eflendinin kit'ası yerleştirilmiştir. Eskiden bu iki kuş mescidin inşa tarihini gösteren yegâne vesika- dır. Eskiden iki kuş resmini ihtiva ederken kıymetini takdir edeme- mişlerdi. Eskiden yapılan cami , şeşme,han ve sairenin bina edil- diği tarihi mutlaka bir yazı ile tesbit etmek keyfiyeti umumî de- gildi.Tarihlerin yazısı ,yani tesimli veya bir ~~xâmuza~~ remizle tesbiti daha mühimdi. İşte Ağca mescidin iki kuşu da böyle bir re- mizle inşa tarihini bildirmektedir.Malûmdür ki (Kuş) elbette 406 rakamını ihtiva eder. İki kuş ise 812 rakamını gösterir. İşte bu rakam Ağca mescidin kuruluş tarihidir .Bu mescidi yaptıran Pirî paşa vakfiyesinde adı geçen Ramazanoğullarından veya onların ümera- sından olduğu söylenmekte ise de o vakfiyedeki Ağca beyin mescidi yaptıran Ağca ağa ile alâkası yoktur. Yukarıda söylendiği gibi Türkâ men Ağca ismini fazlaca kullanırlar , saniyen bu mescit Ramazano- ğulları Adana şehrinin içérisine girmeden evvel yaptırılmıştır. Mes- cit 1284 hicrî yılında Hasan ağa ve daha evvel Hicrî 1246 yılında Hacı Ali bey tarafından tamir ettirilmiştir.

Vakif sarayı : Adananın en eski binasıdır.900 hicrî senesinde Ramazanoğlu Halil bey tarafından yaptırılmıştır.Binanın 1494 yılın- da inşa edilmiş bulunması ve sultan Muradın buraya misafir edilmiş olması ayrıca kıymetin tarihiyesini arttırmaktadır.Bir rivayete na-

zaran bu binanın aslı papazların ikametgâhı iken Halil bey tadilen kendisine ikametgâh ittihaz eylemiştir.⁴ cü Muradın Bağdat seferine giderken üç gece misafir kaldığı bu bina Ramazanoğlu vakfına ait olarak mütevelli ve vakıflar idaresince muhafaza edilmektedir.

Ramazanoğullarının evi : (Hicrî 900) de Halil bey tarafından harem dairesi olmak üzere yaptırılmıştır. Kitabesi vardır. Şimdi ev olarak kullanılmaktadır. Ramazanoğulları selâmlık dairesi : şimdi Tuz hanı denilen bu bina (Hicrî 900) de Halil bey tarafından yaptırılmıştır. Şimdi han olarak kullanılmaktadır.

Ulucami karşısındaki mescit : Ramazanoğullarından Halil ve Pirî beyler tarafından (Hicrî 898) de yaptırılmıştır. Şimdi mağaza halinde kullanılmaktadır.

Ulucami medresesi : (Hicrî 947) de Pirî bey tarafından yaptırılmıştır.

Yağcami(eski cami) : Esası klise iken camiye tahvil olunmuştur. Mihrap ve kapı kısmı sonradan ilâve olunmuştur. Caminin kliseden tahvili ve yeni şekele konulması 906 hicrî yılında vukubulmustur ki milâdî 1500 senesinde rastlamaktadır. Bu hususta mevcut kitabenin tercumesinden (Hicreti nebeviyyenin 906 senesi zilkaade ayının iptidasında Garslı Büyük bey Halil Ramazanın mescidi tecdit) ettiği anlaşılmaktadır.

Mimar Sedat ÇetintAŞ'a göre bina plâni ve dahilî teşkilâtı itibarile şaşmaz bir Selçuk camiidir . Tuğladan yapılmış olan mimarisi bilâhare yıktırılmıştır. Bu caminin cümle kapısında ise şu yazının arapçasını okumaktayız: (Pek kıymetli Mansuruna mazhar olsun ; birinci Selimin oğlu birinci Süleymanın zamanı devletlerinde Halil bey oğlu ümerayı kiramdan Pirî bey bu medreseyi inşa ve camii temin eyledi.

Caminin medresesi ise hicrî 960 yılında sonradan inşa edilmişti. Caminin biricik değeri kliseden tâhvîl edilmiş olmasıdır. Bu camiye halk arasında Yağcami denilir . Bu isim vaktile bu caminin kapısında haftada bir defa (Yağpazari) kurulmuş olmasından dolayı verilmiştir.

Yağcami medresesi : Yağcami avlusunda Pirî bey tarafından aynı tarihte yaptırılmıştır. Güzel bir dershanesi vardır.

Helhal camii : Pirî bey tarafından hicrî 898 de yaptırılmıştır. Hasır pazarındadır , fakat kitabesi yoktur.

Ulucami : İnşasına 1507 de başlanıp 1541 tarihinde hitam bulan Ulucami Adananın san'at bakımından en mükemmel ederidir. Cami muhtelif senelerde inşa edilmiş Arap , Selçuk ve Osmanlı tarzı mimarisini bir araya toplamıştır. Camiye hicrî 913 senesinde Ramazanoğlu Halil bey tarafından başlanılmış ve bir kısmı ikmal edilmiştir. bil^ahare oğlu Pirî paşa bu inşaatı tevsi ederek caminin garp kısmını ikmal etmiş ve minaresini de yaptırmıştır.

Camide üç kitabe vardır .

1- Şark kapısındaki kitabede şu satırlar vardır :(Allah yardımıcılarını mansur ve muzaffer buyursun - Ramazanoğlu Halil bu camii inşa etti). Bu kitabe hicrî 913 senesinde yapılmıştır.

2- Garp kapısındaki kitabenin tercümesinde ise : (948 senesi muharreminde Ramazanoğlu demekle meşhur merhum Halil beyin oğlu ümerayı benamdan Pirî paşa - birinci Sultan Selimin oğlu 1 ci Süleymanın zamanı devletinde bu camii şerifi yaptırdı) denilmektedir . Görülüyور ki , Halil bey tarafından bir kısmı inşa edilen camiin , diğer kısmı oğlu Pirî paşa tarafından yaptırılmıştır.Esa-sen Halil bey caminin inşasına başlandıktan üç sene sonra ölmüştür. Daha evvel Yavuz sultan Selimin Mısır seferinde ona tâbi olmuş ve hükümrانlığı altına girmiştir.Onun içindir ki ,ikinci kitabede Əs-

manlı padışahlarının ismi zikredilmektedir .

3- Minberin kitabesinde ise şu satırları okuyayız .

(Cenabihakkın inayetile 929 senesinde bu mescidi mübareki Halil Ramazanoğlu Pirf ikmal etti.)

Cami arap tarzında olup minber tamamile Osmanlı tarzı mimarisinde yapılmıştır. Mihrabında güzel selçuk motifleri de görülmektedir.

Caminin minaresi bilâhare Pirf paşa tarafından yaptırılmış olup burada kitabe yoktur. Bu caminin bir kısmının daha eski zamana ait olduğunu ve bir çeşme olarak bulduğunu değerli mimarlarımızdan Sedat ÇetintAŞ iddia etmektedir .

Ulucaminin en eski parçası olarak gördüğümüz bir kısım vardır ki bu da garbisimalf köşesindeki çeşmedir . Bu çeşme nefis bir Selçuk eseri olduğuna göre Ramazanoğlu Halil beyin camiini kurmadan evvel burada bir selçuk eseri bulunduğu hâkmedebiliriz . Bugün bu köşeden caminin aksamından gibi duran bu çeşme buranın en kıdemli sahibi olduğu halde caminin malî değildir . İleride ciddî tetkikler bu noktada da bizleri lâyikile tehvîr edecektir .

Mesâhir Evliya Çelebi Ulucamiden bahsederken Hayranlığını şu satırlarla ifade eder :

(..... velhasıl Cenabı Barının ihsanı üzere ekalimi seb'ada çok âsarı acaip ve sıhri icazı garip binayı musannalar gördüm . Ama bu camide olan ruhaniyet ve hulûsi kalp ile olan ibadeti bir camide görmedim . Zira sahibil hayrat gaza malile bina eylemiş bir camii münevverdir . Elhasıl misli bu arzı mâmurda yoktur .)

Hasanağa camii : Bu caminin güzel bir şekilde yapılmış olması rivayetlere göre banisinin katledilmesine sebep olmuştur . (Hasanağa) Ramazanoğullarının istihdam eylediği bir adamdır . Kendisi gerek a-

lil beye ve gerekse onun oğlu Pirî beye hizmet etmiş ve işlerine nezaret eylemiştir.

(Ulucami)nin inşasına da nezaret eyleyen Hasan ağa oradan attırdığı malzememiz ile bu camii yaptırmıştır. Aynı ustaların her iki camide çalıştırılmış olması mimarî bir bakışla da sabittir. Bu cami ikmal edileceği sırada Ramazanoğlu gezmiş ve kendi camiinden tasarruf edilen malzemeden yapıldığına veyahut bu caminin bazı kısımlarının daha güzel olmasına kızarak Hasan ağayı katlettirmiştir. Rivayete göre başı vücudundan ayrılmış ve cesedi caminin avlusunda bir çukura atılmıştır.

Hasan ağa caminin inşası tarihi bu sebeple meghuldür. Mimar Sedat Çetintaşa göre 926 hicrî yılında tarih kurumunun bu havalide tetkikat yapan fotoğrafçısına göre 990 da caminin inşası itmam edilmiştir.

Cami murabba hir şekilde olup kubbesine yaklaştıkça müseddes bir şekil arzetmektedir .Minaresi , minberi ve mahfili gayet müzeyyen ve kıymetlidir . Caminin içerisinde bazı çiniler de vardır.

Ahşap mahfili bilhassa san'atkâranedir .1913 yılında avlu duvarı yapılmış ve bir kapı ilâve edilmiştir.Hasanağa caminin tamiri Hamdi paşazade tarafından hicrî 1229 da ikmal edilmiştir.

Kemeraltı (Savecibey camii): Tarsus kapısındadır. Adananın en eski camilerinden Evliya Çelebinin seyyahatnamesinde adı geçen bu cami Saveci oğlu Mustafa ağa tarafından yapılmıştır. (Tarihi hicrî 1058) -(1648) dir .Minaresi bilâhare tamir edilmiştir .Küçüküğüne nazaran müdavimi çok olan bir camidir .Kıymeti mimarisini yoktur.

Yenicami : Antakyadan hicret ederek Adanaya yerleşen Abdurezzak Antakî tarafından 1724 (Hicrî 1137) tarihinde yaptırılmıştır.

Bu caminin biricik kıymeti mimarisindeki nefasettedir.1730

senesinde Ali paşa tarafından ikmal ettirilmiştir.

Yeşilcamı : Tepebağ yolu üzerinde halen harap bir taziyettedir. Adına (Yeşilmescit) denilmesinin sebebi kubbesinin üzerindeki kıremitlerin yeşil renkte olmasıdır. Yaptıran (Gencioğlu) Gencizadelerdir. Tamir tarihi 1216 da olmuştur.

Saat Kulesi : 1882 yılında Adana valisi Abidin paşanın himmet ve gayretile yaptırılmıştır.

Adanada bundan başka birçok inşa edilmiş mimarî kıymette eserler mevcuttur. Meselâ Alemdar mescidi : Alemdar oğlu Hacı Hasan tarafından hicrî 1163 de yaptırılmıştır. Sonra Yortan mescidi ve Bedestan karşısısı vardır.

D- N Ü F U S :

Şehrin nüfusu 19 uncu asır sonlarında nüfus 30,000 kadar tahmin ediliyordu. Bu nüfus içinde ekseriyeti teşkil eden Türklerden başka bir miktar Ermeni, Rum, Yahudi ve Suryanî bulunuyordu. Ayrıca yazın muayyen aylarında şehir nüfusu, pamuk hasadı için Suriyeden ve diğer komşu bölgelerden gelen 15- 20,000 işçi ile artıyordu. 1909 ilkbaharında şehrin mühim bir kısmı, büyük bir yangın neticesinde harap olmuştur.

Şehrin nüfusu 19 cu asrın sonunda Vital Guinet'ye göre şu şekildeydi:

13,000 müslüman, 12557 katolik ermeni, 5000 Gregorien ermenidir. Buna göre şehrin nüfusunun mevcut: 30,557 idi.

1927 sayımında şehrin nüfusu 72,566 dir. Bunun 34,105 kadın, 38,561 erkektir.

1935 senesi nüfus sayımında şehrin mecmu nüfusu 76,473 dür. Bunun 40,464 i kadın, 36,009 erkektir. Sonra 1940 sayımı ile nüfus miktarı 89,990 na yükselmiştir. Bu rakamlara dikkat edilirse 1927 sayımı ile 1935 sayımı arasında Adana şehri nüfusunda büyük bir artış görüldür. Fakat sayım esnasında ziraî vaziyet dolayısı ile birçok şehrinin köylerde ve tarlalarda henüz işlerini bitirmemiş olmaları gözüne getirilecek olursa hakiki nüfusun daha fazla olduğu görüldür.

Şehir nüfusu bilhassa yaz ve kış arasında büyük bir değişiklik gösterir. Nüfusun bir kısmı yazın tarlalara dağılır, şehrin nüfusu azalır. Halbuki kışın şehrin nüfusu artar ve köylerden gelen ameeler fabrikalarda çalışırlar. Adananın yerli ve eski halkı çok azalmıştır.

Adana şehrinde görüldüğü gibi diğer kazalardaki nüfus gittikçe artmaktadır. Bunun başlıca âmili köylülerimizin köylerini birçok se-

beplerle bırakıp şehrə gelmiş olmaları teşkil eder. 1935 sayımında Adana şəhəri nüfusunu tetkik edecek olursak bəzi nöqtələri görürüz ki yaş gruplarını yüzde nispetlərle 25 yaşından küçük olan erkek nispeti nüfusun $\% 57,3$, kadın ise nüfusun $\% 54,9$ nu teşkil etməktedir. 25- 49 yaş arasında bulunan erkek, nüfusun $\% 32,9$ nu, kadın ise $\% 32,9$ nu; 50 - 74 arasında bulunan erkek nüfusun $\% 9,2$ ni kadın ise $\% 11$ ni teşkil eder.

Görülüyör ki, Adana şəhrində kadına nazaran erkek nüfusta sakatlıq daha fazladır. Sonra Adanada ecnebi ânasırın nüfus üzərinə təsiri pek fazladır.

Məhədən	2962	2957	1721	1725	3466	2241	2246	4487	7953
Kəcəyəndir	1921	2925	1039	1671	1109	1100	8209	10065	
Səsənədə	1991	2073	981	952	1977	1610	1131	2151	4054
Kərgiyazə	825	826	382	403	785	449	429	856	1532
Seyhən	1205	1217	475	584	859	739	753	1463	2327
Cümhuriyet	1441	1845	711	722	1437	1116	1125	2239	3073
Hürriyət	1526	1651	736	840	1576	790	791	1581	3151
Əliyəddən	2908	3050	1167	1185	2532	1741	1845	5586	5936
Bəzəyəndə	1240	1446	605	551	1256	695	695	1350	6566
Qınarlı	1318	1304	725	957	1682	623	847	2479	3152
Eurteleq	274	315	142	149	291	152	166	254	589
Rəşadbey	1510	1504	730	744	1474	780	790	1570	3029
Generalpaşa	482	433	223	224	497	300	209	509	3686
Kəsprəyi	511	567	207	205	412	304	362	666	1078
Akkaya	1903	1848	802	753	1560	1101	1090	2151	3751
Mərzəngələnd	1554	1759	649	802	1451	905	987	1872	3322

Mahalle Maha	Kadın	Erkek	Büyük	Küçük			Yekün		
Karasoku	789	710	417	357	334	372	353	725	1499
2 Tepebağ	2348	2203	1187	2217	1030	1161	1173	2334	4551
3 Türkocağı	563	665	342	284	626	220	381	601	1227
4 Mestanzade	1390	1406	830	830	1669	560	576	1136	2805
5 Ulucami	1409	1198	708	497	1205	701	707	1408	2613
6 Kayalıbağ	1333	1268	1116	1478	2594	1521	1211	2732	5326
7 Döşeme	2637	2689	605	1478	1214	698	689	1387	
8 İstiklal	1967	1820	916	805	1721	1051	1015	2066	3787
9 Mıdık	1544	1536	628	560	1187	716	976	1692	2879
10 Kuruköprü	1870	1886	900	914	1814	970	972	1942	3756
11 Hanedan	2962	2967	1721	1725	3446	2241	2246	4487	7933
12 Kocavezir	1921	2519	812	1059	1871	1109	1100	2209	4080
13 Sucuzade	1991	2073	981	952	1933	1010	1121	2131	4064
14 Karşıyaka	825	826	382	403	785	443	423	866	1651
15 Seyhan	1205	1217	475	384	859	730	733	1463	2322
16 Cumhuriyet	1441	1845	711	722	1433	1116	1123	2239	3672
17 Hürriyet	1526	1631	736	840	1576	790	791	1581	3157
18 Alidede	2908	3030	1167	1185	2532	1741	1845	3586	5938
19 Sarıkayakup	1240	1446	605	351	1556	635	695	1330	2686
20 Çınarlı	1348	1804	725	957	1682	623	847	1470	3152
21 Kurtuluş	274	315	142	149	291	132	166	298	589
22 Reşatbey	1510	1534	730	744	1474	780	790	1570	3029
23 Cemalpaşa	482	433	273	224	497	300	209	509	1006
24 Köprülü	511	567	207	205	412	304	362	666	1078
25 Akkapı	1903	1848	802	758	1560	1101	1090	2161	3751
26 Mirzaçelebi	1554	1769	649	802	1451	905	967	1872	3323

88775

Şehirde gayri müslim adedi şu şekildedir : 261 erkek ,233 kadın vardır. Museviler ise ,erkekleri 161 , kadın unsuru 139 dur .

Nüfusun medenî hal itibarile ayrılışı şöyledir :

<u>Medenî hal</u>	<u>Erkek</u>	<u>Kadın</u>	<u>Yekûn</u>
Bekâr	23782	17334	41116
Evli	15634	14387	30021
Dul	834	4020	4854
Boşanmış	166	238	404
Meçhul	48	30	78
	-----	36009	76473
	40464		

Sonra şehirde okuma yazma bilen nüfusun % 397,3 erkek ve % 171,8 kadındır. Okuma ve yazma bilmeyenler nüfusun % 597,6 erkek ve % 824,5 si kadındır.

Din itibarile 75,979 islâm geri kalan unsurların hepsi gayri müslimdir .

a)- Adana nüfusunun muhtelif bakımından tetkiki :

Türklerden başka Adana şehrinin eski halkından olan (Fellâhlar veya Arapuşakları) denilen Nuseyrîler ekseriyeti teşkil etmişlerdi. Şimdiki halde Rum ve Ermeni ekalliyetleri Cumhuriyetin ilânından sonra mübadeleye tâbi olarak memleketten çıkarılmış olduğundan şehirde başlıca unsurlar olan Türk , Alevî , Nuseyrî ,Kürt ırklarını ele almamız işabeder.

Adana şehrindeki Türkler :

Bu Türk camiası halis Oğuz soyundandır. Bunlar ilkönceleri Fa-tih asker , sipahi , timar ve zeamet sahipleri beyler ve diğer işçi halk zümresinden idiler. Gitgide şehrin iktisadi ve içtimaî ehemmi-

yeti arttıkça etraftan köy ve kasaba göcebe aşiret halkından olan bir çoğu gelip şehirde yerleştiler. Bunların antropolojik vasıfları Türkmen- Yürük tiplerini gösterir .İklimin sıcak olması dolayısı ile yerli halk tamamen esmer renktedir . Türk unsurunun dil , âdet ve türeleri diğer Anadolu halkından ayrı değilse de cenuba mahsus bazı hususiyetler hasıl olmuştur. Türkler yakın zamanlara kadar Nuseyrîlerden kız alıp vermediklerinden onlarla ihtilât etmemişlerdir .Adana Türk halkının mezhepleri Sünni - Hanefîdir .

Alevî - Nuseyrîler :

Nusyrîler Toroslarda oturan Alevî tahtacılara benzer. Kendilerinin de itiraf ve teyit ettiklerine göre asilleri Horasandan ,Abbasiler zamanında cenup hudutlarına getirilip yerleştirilen Türkmenlerdir. Ancak mezhepleri Alevî olduğundan cenup hududunda Lâzkiye ,Antakya havalısında Arap kültürü ile daimî temasta kaldıklarından ve Nuseyrîlik âyin ve erkânının arapça olmasından dolayı Arap dilini benimsemişlerdir .Halbuki Arapçayı öz Araplar gibi asla konuşamazlar. Öz Araplar da bunları öz Arap olarak kabul etmemişlerdir.

Adana şehrindeki Kürtler :

Kürt unsuru Adananın fethi tarihinden beri doğu vilâyetlerinden gelip yerleşen halktan ibarettir. Bunların da yarıdan fazlası Alevî dir .Esasen bu Alevî Kürt denilen halk aslen Türk olup Nuseyrî Türklerin araplaştığı gibi Kürt caması arasında uzun zaman kalıp kürtleşen Türklerdir .

Adana şehrinde yerleşen bu kürtleşmiş vatandaşların birçoğu büyük mikyasta çiftçi ve âkar , emlâk sahibi olmakla beraber ekseriyeti pamuk tarlalarında ,fabrikalarda işçi ve hammal olarak çalışırlar. Bunlardan hiç bir vakit kürtlük iddiasında bulunmayıp Türk halkına karışmış iyi vatandaşlardır. Bunlardan başka istatistikce

görülen ekalliyetler nüfusca pek az olduklarından burada tetkike lüzum görmedik. Ancak şehirde 300 - 500 arasında Boşnak ve yine bu miktarda Girit muhacirlerinden Rumca konuşan müslüman halk ile bir miktar Rumeli ve Arnavutluk mübadilleri vardır. Boşnaklar dil ve milliyetlerini korumakta çok muhafazakâr oldukları halde sünnet müslüman akidesini gütmekte çok mutaassiptirler. Bu itibarla Türk camiasından ayrılmak istemezler. Giritli halk ise ancak Rumca konuşur. Fakat milletiyet itibarile Türk olduklarını bılırler. Bunlar da zamanla büyük Türk milleti kazanında kaynayıp kaynaşacaklarında şüphe yoktur.

Adana, son nüfus sayımında 89.000 ni bulan nüfusla Türkiyenin 4. üncü büyük şehridir.

X E- Adana şehrinde kültür vaziyeti ve faaliyeti :

Şehirde günden güne mektepler ve talebe adedi çoğalmaktadır. Vilâyet merkezi olan Adanaya civardan talebe gelir. Zira Orta ve Teknik Öğretime ait her çeşit okul vardır. Bu itibarla bir talebe panayonuna şiddetle ihtiyaç vardır.

1908 de Sultanî kız ve erkek muallim, ziraat ve sanayi mekteplerinin talebe mevcudu 1000 den fazla değildi.

Cumhuriyetin ilânından evvel Adana şehrinde ilkokul öğretmeni sayısı 80-90 talebe sayısı 3000 ni geçmezken bugün üç misli artmıştır. Cumhuriyetin ilânından sonra bütün faaliyet ve vasıflarını kendinde toplayan ve bir saat gibi işleyen Adana şehrindeki okullarımız hakiki mânasile ve bugün için gençliği terbiye ve yetiştirmek kudretindedirler. Fikir ve ahlâkî bir terbiye kurumu halinde çalışan okullarımız kendi mesai ve malî kudrtei nispeti dahilinde okullarında talebe istifadelerini temin maksadile birçok kitapevleri açmışlar ve veliler ile elbirliği yaparak okullarına da ders araçları kazandırmışlardır.

Fakir çocukların koruma kanunları yurdumuzu tanıma hizmetinde (talebe haberleşme kolları)ının gördükleri hizmetler takdire läyiktir. Bununla beraber okullarımızda batıl itikatlarla mücadele kolları hiç durmadan çalışmışlar. Asrın icaplarına uygun ve münevvet bir takebe kitlesi meydana getirmiştir.

Şehirde mevcut olan mekteplere bakacak olursak 1926 yılında kız enstitüsü açılmıştır. Kurulduğu vakit 60 talebesi vardı. Halbuki 1000 inaşan talebesi mevcuttur.

Ziraat okulu:

1910 yılında kurulmuştur. Bölgesine damızlık ve iyi fidan temin etmektedir.

San'at okulu:

Mektep 1941 de açılmıştır. Birçok atleyleri ihtiyaç etmektedir. Ulucami karşısında san'at okulunu Bahri paşa açmış, ondan sonra bir kaç defa kapanmıştır. Cumhuriyet hükümeti muvakkaten bu binayı tekrar açmış, şimdi eski istasyon tarafında 1,5 milyon lira tahsisatla yeni bir bina yaptırmaktadır. Mitedavil sermayesi 1,5 milyon liradır. Simdiki binada da yapı usta okulu açılacaktır. Bu yıl Adanada bir de köy ebe okulu için bina aranmaktadır.

Ticaret lisesi:

Bu mektepte 1925 yılında açılmıştır.

Kız lisesi:

Amerikan kolleji lâğvedildikten sonra yerine kurulmuştur. Tesis tarihi 1932 dir. Lisenin talebe mevcudu 1000 i geçmektedir. Öğretmeni 40 tanedir.

Erkek öğretmen okulu:

Evvələ yalnız erkeklerin bulunduğu mektepte 1941 , 1942 yılında muhtelit olmuştur. Açılmış tarihi 1909 dur .

Erkek lisesi bugün kız lisesinin bulunduğu bina eskiden vali Abidin paşa tarafından hicrî 1299 yılında Rüştîye mektebi olarak açılmıştır. 1934 de eski kız öğretmen okuluna taşınmıştır. Talebe mevcudu 1000 geçmektedir .

27 ilkokul , 162 öğretmen ve talebe mevcudu 8862 dir . Bu mekteplerden başka birinci ve ikinci orta okullar da vardır.

<u>Adanada okul adı</u>	<u>Okul sayısı</u>	<u>Öğretmen</u>	<u>Talebe</u>
Lise	4	85	
Orta okul	2	48	
Öğretmen okulu	1	15	
San'at okulu	2		

Şehirde matbaalar :

Türksözü matbaası :

Yeni Adana matbaası

Bugün matbaası

Seyhan matbaası

Şehirdeki kütüphaneler :

Ramazanoğlu kütüphanesi

Halkevi kütüphanesi

Müze "

Bunlardan başka mekteplerin hepsinde küçüklü büyüklik kütüphaneler mevcuttur .

F- Belediye işleri :

Adana şehrinin eskiden görüp te bir kaç yıldır görmeyen bir insanı tekrar şehrimize geldiğinde ilk gözüne çarpacak ve kafasında iz bırakacak olan şey şehrini imarı ve güzelleştirilmesi olacaktır. Her yıl faaliyet ve imarla geniş bir çiftçi ülkesi olan Adana şehri Belediyenin bütçesi nispetinde modernleştirilmektedir . Kuvvetli ve bol bir elektrik ziyası gözleri kamaştırırken şere giren asfaltın inti-

zamı , mezbaha ve parkların bilhassa yolların temizlik işlerine çok itina göstermektedir . Şehrin elektrik ihtiyacını şehrin içinde kurulan ve gaz ile temin edilen fabrikadan elde edilmektedir . Parklar mezbaha , baraj bütün yorgunlukları dindiren meziyetile mesire yerleridir . Bunlar arasında Bürücek ve Adananın 48 Km. cenubundaki Karataş dünyanın en sevimli , ılık bir denizine , ince kumuna malik tabîf bir plajdır.

Adanada mezbaha 1931 senesinde yapılmıştır. Ve modern bir müsəsedir . Şehrin et ve buz ihtiyacı ile beraber yağ , peynir , portakal ve safr maddelerin bozulmaması için depo vazifesini gören mezbaha Adananın ezeli bir ihtiyacını tatmin etmektedir . Belediyemiz şehrın sularını Seyhan itmağından gayri kuyu , tulumba , arteziyenlerden temin eder. Ordu , Halkevleri , Yağcamii , Kuruköprü helâsi yanı Namık Kemal ilkokulu bahçesi ve sebze hali içinde su depoları vardı . Seyhan ve tulumbalarda fazla mmiktarda kireç ve saire bulunduğundan içilmez . Onun için belediye muhtelif yerlerde halk için çeşmeler yaptırmıştır. Dilberler Sekisi denilen yerde 18 .7.1936 da temeli atılan ve 367877 lira bedel ile şehrin bütün içme ve kullanma ihtiyacını karşılayan su tesisatı yapılmıştır. Şehre borularla su gelmektedir.

Parklar :

Ulus Parkı cumhuriyetten önce yapılmış ve sonra 200 bin lira ile islah edilmişdir . Mütehassis Prof. Yansenin plânile yeni istasyon tarafında 70 bon metre kare üzerinde yapılan Atatürk parkında heykeller ve iki havuz , bir büfe 1400 metre kare yüzme havuzu vardır. Seyhan kenarında Seyhan parkı , lokantalı , müzik , hollu bar ve s) nemali bir eğlence yeridir . Karşısında da Yansen pânnina göre genel yollarla süslenmiştir . Sölen gazonu , lokantası , 64 dükkan ve 3 ikametgâhi muhtebi bir sebze ve meyve hali , 32 muhtevi bir kasap hali bir stadyumu günde 300 koyunu kesmeğe müsait bir kanara , 600 gövde

eti saklamağa elverişli Firigorifik tesisatı on tonluk bir buz fabrikası 300 hayvanı baş ve ayaklarını temizlemeğe mahsus bir paçahane 300 hayvan bağırsağı temizlemeğe mahsus bir barsakhane vardır. Günde 4 bin şişe gazoz ve şişe yapan bir gazozhane ve hayvanların muayeneleri için lâboratuvar vardır. Modern bir otel , saat kulesi yanında 7 dükkanlı bir çarşı , 7 umumî helâ , elektrik santralı tesisatı ve müştemilâti , gıda maddelerini tahlil bir kimyahane , sokaklarda 525 ağaç , 127 bin metre kare yeni mezarlık , uçak hâcumlarını ve vakıtı bildiren saat kulesi üzerinde siren içme su deposu yanında baraja nazır bir çam korusu , memleketin imarcılıkta getirdiği gayrete canlı birer misal teşkil ederler. İtfaiye, ayar ve temizlik işleri, fen işleri de belediyenin yıllık faaliyetlerinde mühim bir varlık göstermektedir .

Sağlık :

Sıtma ve trahom mücadelelesine şiddetle devam edilmektedir . Sıtma enstitüsü yeni mezun doktorlara her yıl kus göstermektedir . Ayrıca sıtmaya mücadele merkezi vardır. Trahom için Kızılay binasında poliklinik emrazi zühreviye hasathanesine ve kömür pazarında dispanser açılmıştır. Doğum , çocuk bakım evi , askerî hastahane , 30 yataklı bir daâhâceyeide sağlık müesseseleri arasında sayabiliriz. Her bakımından büyük bir hızla ilerleyen Türkiye şehirleri içinde Adana da kendisinden ümit edilen canlılığı göstermektedir .

G- Şehrin plâni ve müstakbel inkisâfları :

Adanayı eskiden görüp te bir kaç yıldır görmeyen bir insanın tekrar şehrimize geldiğinde ilk gözüne çarpacak ve kafasında iz bırakacak olan hadisesi şehrin imarı ve güzelleştirilmesi olacaktır. Her yıl faaliyet ve imarla geniş bir çiftçi ülkesi olan Adana şehri belediyenin bütçesi nispetinde modernleştirilmektedir . Bu arada mimar Yansene verilen şehrin plâni da ufak tefek tadilâtla hazırlanmıştır.

Adana belediyesi ayrıca sekiz senelik bir imar projesi yapmıştır. Bu imar projesinin tatbiki 800 bin liraya mal olacaktır. Bu projede memleketin mübrem ihtiyaçlarını karşılayacak işlere ehemmiyet verilmiştir.

Bu imar programına göre 7 senede yapılacak yollar ve 5 senede yapılacak parklar, meydanlar, pazar yerleri, kanalizasyon etüdü, tenvir ve itfaiye binası, araba, ahırı ve bayram yerleri için konulan tassisat büyük bir yekunu tutmaktadır.

Belediyenin bu imar projesi şehrin müstakbel durum ve şeklini mükemmel bir hale sokacaktır.

Ağustos	20,53	3	27	37,50	7,77	6,26	7,23				
Ekim	15,93	6	75	40,38		6,75	7,45				
İkinci	15,85		5,59	40,50			7,38				
Şubat	15,98	5,75	39,00	8,12			7,00				
Şubat	24,94	6,32	30,16	60,36			7,38				
Şubat	25,21	6,73			19,94	11,50	17,00				
Şubat	25,04	6,55			13,50	11,00	11,50				
Şubat	15,00	6,07	57,73								
Nisan	15,87	6,25	62,50					22,00			
Mayıs		6,00			3,50	11,00					
Haziran					14,49	11,00	11,50				
Temmuz					26,37	12,34	12,76				
Ekim	25,50										
Ekim	24,20		26,42	19,46	11,18	11,10	17,21	35,10			

Adana adını Türkiye'nin pek çok kez sırası yer almaktır. Adana aynı zamanda bir ticari ve transit merkezidir. Adana pek çok uluslararası ve Türkmen İstatistiklerinde adana tablolar ve beşinci kez de bulusunda yerini bulsunca tabii olmalıdır gibi gittiği gibi adının tablolar arasında yer almıştır.

III- İKTİSADI DURUM :

A)- Adana şehrinin ziraat merkezi olarak tetkiki .

Adana Çukurovanın ziraat mahsulleri için bir pazaryeridir . İstihsal edilen bütün mallar satılmak için Adanaya getirtilir. Şehre giren bütün mallar Adana borsasından geçer ve kıymetleri takdir edilir . Mesela 1941 , 1942 yılında Adana Borsasında satılan türlü mallara bakacak olursak şunları görürüz : (Orta aylık fiyat)

Aylar	Pamuk kozası	Pamuk tohumu	Susam	Buğday	Arpa	Yulaf	fasulye	Ketentohumu
	L. K.	L. K.	L. K.	L. K.	L.K.	L.K.	L. K.	L. K.
Augustos	10.83	5.27	37.50	7.77	6.26	7.25	-	35,05
Eylül	13,83	6.75	40.18	-	6,75	7.45	6	38,00
I.Tes.	14,01	6,69	40,50	-	-	7,50	-	-
II.Tes.	15,58	6,75	59,05	9.75	6,75	-	17,00	-
I.Kân.	14,94	6,42	50,46	10,56	-	7,50	-	-
II.Kân.	15,17	6,75	-	-	10,94	11.50	17,00	-
Şubat	15,04	6,55	-	13,50	11.00	11.50	-	-
Mart	15.00	6.07	57,73	-	-	-	-	-
Nisan	15,87	6.23	62,50	-	-	-	22.00	-
Mayis	-	6.00	-	13.50	11.00	-	-	-
Haziran	-	-	-	14.49	11.00	11.50	-	-
Temmuz	-	-	-	16.37	12.34	12.76	-	-
Senelik orta fiyat	14.20	6.29	54.42	14.45	11.18	11.10	17.26	35.18

b Bugünkü Adana Türkiye'nin pek mühim bir ziraat merkezidir . Aynı zamanda ehemmiyetli bir münakale ve transit merkezidir . Adana şehri çiftçiliğin inkişaf ve tekâmülü için hükümetimizin aldığı tedbirler ve bu meyanda ziraat bankasının çiftçi borçlarını tecil eylemedi gibi çiftçi kudretini artıran sebepler yerinde birer muvaffakiyettir .

Adanada halen 2 bine yakın tüccar ve esnaf vardır. Bunlardan 11 tanesi fevkelâde 44 ü 1 ci sınıfıtır. 5 anonim ,4 kollektif , 4 Limited ,1 kooperatif ,47 adı şirket , 4 banka , 55 fabrika ve imalâthane , 3 sinema , 7 elektrikle müteharrik modern makere vardır. Fabrikalardan 16. si pamuk , preseve çırçır , 6 si un , buz , çırçır 3 tanesi iplik ve bez , 1 nebatî yağı ve sabun , makarna , 1 deri 1 elektrik , 1 tütün ve sigara ,1 boğma , 1 raki , 4 kereste , 7 tamirhane ,3 dökümhane vardır. Fabrikalardan biri 2 milyon sermayeli limitet bir şirket tarafından işletilmektedir . Millî mensucat adlı bu fabrikanın 20 bin kirmen 300 dokuma tezgâhi ,36 çırkik tezgâhi , 2 bin amele vardır.Kuvveti muharrikesi 600 beygir kuvvetindedir. Ayrıca hastahanesi , ilkokulu ve çocuk bakımevi vardır. Yilda 1,5 milyon kilo pamuğu çekirdeğinden ayırrır. 1146 ,80 top bez yapar. 560,580 paket muhtelif vins iplik elde eder. Adanada ~~pamuklu~~ 60 pamuk , 19 hububat ,45 marangoz ve keresteci ,8 ithalât ve 15 ihracat tüccarı vardır. ~~Sak~~

Sehirde başlıca ihracat maddeleri :

Pamuk , pamuk iskartası , pamuk kozası , pamuk çiğidi , pamuk kışpesi , pamuk yağı , arpa , buğday , yulaf , un , susam ,iplik , bez , yapağı , bağırsak , turfanda sebze , narenciyedir .

1939 yılında yapılan 3,751,092 liralık pamuk ihracatına mukabil 1940 senesinde 5 ,444,429 lira fazlasile 9, 195,521 liralık pamuk ihracat olunmuştur.

Başlıca ihracat maddeleri :

Ziraat a랄tı ve makine , benzin , çimento , gazyağı ,hirdavat , kahve , kanaviçe ,kösele , yerli mensucat , ecnebi mensucat , makine parçası , makine yağı , şeker ve sairedir. Fakat ziraat aletleri ,

Adana şehrinde ziraat, mücadele istasyonu, ziraat baş teknisiyenliği Üretme çiftliği ve İslâh istasyonundan başka mahallî teşekkül olarak Ziraat odası ve Çiftçiler birliği mevcuttur. ^{gelen} sene de paukların satış kooperatifleri kurulmuştur. Görülüyör ki, Adana'ın mantakasında yetişen ürünlerin kıymeti, cinsi ve ihracatı ~~pek~~ hep şehirde olmaktadır. Adanada yalnız Seyhan nehrinin her iki tarafında meyvecilik ve bahçecilik ileri gitmiştir. Bu tarlada çalışan halk arap uşaklarıdır. Halk bunlara fellâh da derler. Ekserisi Türkçe bilmezler. Bahçeler Seyhan kenarında olduğundan nehrin sularından istifade ederek sulanırlar. Bahçelere mavra tabir edilen dolaplarla suyu alırlar ve arkalar ile çıkarılan su tarlalara tevzi edilir.

Şehirde en çok narenciye fasilesine mensup meyvalar yetiştirilmekte ve memleket oldukça gelir temin edilmektedir. İstihsal edilen meyveler dahilⁱ ihtiyaca kâfi olduğu gibi komşu memleketlere hatta iyi ambalaj yapıldıktan sonra diğer memleketlerimize de ihraç edilmektedir. Evliya Çelebi Adananın mahsulleri arasında limon, portakal, turunc, zeytin, incir, nar ve şeker kamışı sayıyor. Bilhassa bunların başında şehir halkın ekserisinin kazançlarını pamuk mahsulile temin ettiklerini söylüyor. Adana ve civarı turfanda sebze yetiştiren biriçik mintakamızdır. Her nevi sebze memleketin her yerinde daha evvel kemale gelmektedir. Birinci Kânunda bakla, subatta kabak, nisanda domates yetiştirilir.

TİCARET :

- Adana şehrinin ticareti demiryolunun yapıldığı tarihe kadar pek sönükkalmıştı. Fakat demiryolunun yapılması ve bilhassa Adana Mersin arasına uzatılan demiryolile Adana ticaretinde büyük değişiklik olmuştur. Şehrin iç ve dış ticaret hayatı çok canlıdır. Gün geçikçe bu canlılık daimî surette artmaktadır. Şehirde bulunan tacirlerin mesguliyet nevilerine bir nazar atacak olursak şunları görürüz :

benzin , gazyağı , ecnebi mensucat , makine parçası gibi hariç memleketlerden celbedilen bu maddeler harbin tesirile daha az olarak ithal edilmektedir . Buna mukabil dahilden celbolunan şeker ve müteferrik maddelerdeň de mühim bir fazlalık göze çarpmaktadır.

Adana ile Mersin arasındaki bağ : ~~bu~~ iki şehir birbirine pek büyük ihtiyacı vardır. Bunlar arasındaki bağ , bedenle uzuvlar arasındaki münasebet kadar kuvvetlidir. Çünkü Adanaz şehri için çıkardığı her növi ürünün kendi istasyonundan fazlasını harice sevkedecek yegane yol Mersin limanıdır.

Mersin ise arkasında kocaman bir hinterlanda malik oluşu her türlü alış veriş yapmasını temin etmesi bakımından kıymetini artırmaya yetər.

Adana şehrinin Mersin limanının müstakbel rakibi olarak görmek mümkündür. Çünkü pek muhtemel olarak Seyhan nehri tarandığı takdirde orta hacımdaki vapurlar Adanaya kadar gelebilecektir. Bu da Mersinin ticaret durumunda bir değişiklik yapacaktır.

C- Münakale :

Adana şehrinde eskiden cadde denilen bir yol yoktu. Sokaklarında kaldırımları namına bir şey mevcut değildi. Bir taraftan öbür tarafa geçmek için atlambaç (atlama taşı) na basılarak geçiliirdi. İki sekil arası 30 cm. derinliğinde çırkefle dolu olurdu. Fakat cumhuriyet devrinde belediye mümkün olduğu kadar caddeler kenarına ağaç ve 3 metre genişliğinde kaldırımlar yaptırdı.

Bugün Adanada büyük caddeler şunlardır :

Büyük çarşayı yeni istasyona bağlayan asfalt cadde , Taşköprüden Tarsus kapısına kadar uzanan cadde Abidin paşa caddesidir. Yine Taşköprüden asfalt dörtyol ağzına kadar olan Seyhan caddesidir. Bundan başka Çakak caddesi , Özler caddesi , hükümet caddesi , kolorlu caddesi , Ulus caddesi vardır. Bu büyük caddelerin her iki tarafı

mimoza , akasya , okaliptus , tesbih ağaçları ile süslenmiştir. Şehirdeki nakil vasıtaları otomobil , otobüs , motosiklet , bisiklet , tek ve çift atlı arabalar vardır.

Adana şehri Türkiyenin birçok şehrlerile münasebettedir . Adana-Hatay arasında bulunan şose önemli birçok kaza , nahiye ve köylerin inkişafına sebep olmuştur. Adana cennupta bir şose ile Karataş'a bağlıdır. Niğde ve İçelde de ayrıca ingiliz şirketi tarafından bir asfalt şose yapılmıştır.

Adanadan Hataya ve diğer kollarla Mardine ve Diyarbakır'a demir-yolu uzanmaktadır. Sonra Adanadan bir kol Mersine , Yeniceden ayrılan Konya tarikile İstanbul'a ve yine Ulukışla'dan ayrılan bir kol Ankaraya vasıl olur.

Son yıllarda Adana , Konya , Ankara , İstanbul arasında tayyare seferlerine başlanmıştır.

C: Sanayi :

Adana şehrinde sanayi faaliyetinin ilk inkişafı Osmanlı imparatorluğunun iktisaden en had bir inhibit noktasına düşmesi ve işçi ücretlerinin çok aşağı bir seviyeye inmesi neticesi memleketimizin muhtelif yerlerinde ve bu meyanda Adana şehrinde ecnebi veya gayri Türk sermayedarların yer yer teşebbüs etmesile başlar.

İşte bu devrede ve 1895 tarihinde bilhâle Türk tâbiiyetine geçen Tirpani ismindeki bir Rumun 2835 kirmenle Adanada faaliyete getirdiği fabrika ile başlamaktadır.

İkinci iplik fabrikası ise 1912 tarihinde Bay Rasim tarafından kurulan ve halen bu zata ait bulunan fabrikadır. 20,000 kirmen ve 300 dokuma makinesile faaliyete geçen bu fabrika zamanın ve şarkın en modern ve büyük sınıflı tesislerinden idi. Halen millî mensucat sanayi işleme T.A. Şirketi tarafından işletilmekte olan fabrikanın ilk nüve-

si Atatürk parkının yanında inşa edilmiş olan yüzme havuzunun bulunduğu mahalle tuğlacılıkla meşgul Kayserli Simyanoğlu tarafından atılmıştır.

Adana şehrindeki fabrikalar Bulgaristana, Yunanistana ve hattâ Romanya'ya iplik ihracat etmişlerdir.

Birinci dünya harbinden evvel Adana şehrinde iplik fabrikalarının senelik istihsalı vasatî 12 numara iplik hesabile takriben 2,900,000 kilo iken Cumhuriyet devrinin iptidalarında bakımsızlık, sahiplerinin memleketi terketmesi ve fena idare yüzünden kirmen adedi 18,220 ye ve dokuma tezgâhı sayısı da 261 e kadar düşmüş ve bu yüzden istihsal yekunu yine vasatî 12 numara itibarile 1,400,000 kiloya tenezzül etmiştir. Fakat Cumhuriyet devrinin her sahada olduğu gibi mensucat sanayiine verdiği pek yerinde alâka ile kirmen sayısı fiilen 1 4,6 nispetinde artmış ve bu kirmenin ortalama 12 standart numara iplikle istihsal kabiliyeti ise 10,500,000 kiloya çıkmıştır.

Adana şehrinde füiger çeşitli iş tâf müesseselere gelince :

Türkiye pamuk ipliği ve pamuklu mensucat imal etmekte bulunan 15 büyük fabrikanın, ayrıca el dokuma sanayiinin pamuk ihtiyacını karşılayan ve senede vasatî 40,000,000 kilo mahsul veren bu yerde halen 39 çırçır fabrikası faaliyette bulunmaktadır. Bunlardan 20 si Adana şehri ve civarındadır.

Adana şehrinde pamuk çekirdeğinde (çığıt) yağ, küspe, soğuksu sabunu, linter imal ve istihsal edilir.

Şehrimizde halen pamuk çekirdeğinden, çığityağı istihsal eden üç büyük fabrika vardır. Çığityağı küspesinden imal edilmekte olan sabunlar iç piyasalarda hararetle aranır.

Küspe ise bir ihracat metası olmak üzere bilhassa haizi kıymet ve ehemmiyettedir.

Mıntıkaımızda ayrıca dericilik , kunduracılık , kereste , döküm işleri , demircilik , tornacılık ve marangozluk gibi muhtelif sanayi subeleri de küçük teşekkürller ve teşekkürüler halinde , fakat muhitin ihtiyaçlarını karşılayabilecek bir san'at ve kabiliyettedir .

Geçen sene Adanada teşekkür etmiş ve 137 tezgâhla çalışmaya başlamış bulunan küçük san'at dokuma kooperatifinin faaliyeti hakikaten takdire şayandır.Fakat Adana şehrini bilhassa Karaaisalı kazası halında yine san'ata karşı görülen istidat hususî bir alâkayı çekenek kadar mühimdir.

Kazanın hemen her köyünde ve her evinde mevcut ve miktarı 5-6 bini aşan tezgâhlarda halk çamaşır , yatak çarşafı gibi elbiselik , harar , çuval , heybe gibi her türlü ihtiyaçlarını dokumakta ve hatââ fabrika ipliği bu imalâtta ancak yardımcı madde olarak kullanılmakta ve bu tezgâhların iplik ihtiyacı daha ziyade elde dökülen ipliklerle temin edilmektedir .

D - Notice

Adana şehrini tetkiki adlı tezimi yazmakla fizikî , beşerî ve iktisadî noktalardan umumî bir bilgi vermeğe çalıştım.

Adana Türkiyenin alçak şehrlerinden biridir.Kişi mülâyim ve tatlıdır.Yazın üç aylık yaz mevsimi biraz ağır şartlarla devam eder.
(Suhunet ve rutubet fazlalığı).

Adana birzamanlar Fenike ,Asur ve Misirlilerin daha sonra Bizans , Yunan ve Arapların , Hamdanilerin eline geçen bu diyar onların idaresi altından bir civa gibi kayarak hakikî sahibi olan Türklerde karar kılmıştır. Selçuk Türklerinin ,Ramazanoğullarının daha sonra Osmanlı imparatorluğunun idaresine geçmiştir.Meşrutiyeti müteakip vilâyet merkezlerinin çoğalması ve Cumhuriyet devrinin siyasî şartlarına uygun olarak Adana valilikle idare olunmuştur.

Şehir cennetî Anadolunun en işlek ve ehemmiyetli bir yerinde bu-

lunmaktadır. Bilhassa Ziraat mintakasının merkezi olması dolayısı-
le nüfusu kesif ve gıda tedariki kolaydır. Aynı zamanda sanayı
ileri gitmiştir.

İşte Adana bu durumu ile Türkiyenin ileri gitmiş memleketleri
arasındadır. Şehrin zengilliği dolayısı ile bilhassa son zamanlarda
Kayseriden ve diğer komşu şehirlerden fazla akın olmuş ve şehrin
nüfusunu arttırmıştır.

B İ B L İ O G R A F Y A

- I. Vital Guinet La Turquie d'Asie Cilt : 2
- III. Evliya Çelebi Seyyahatnamesi Cilt : 9
- III. Menazir-ül Əvalim yazma Nurosmaniye Kütüp. No. 3426 yaprak
205 - 206
- IV - Nüzhet-ül bıldan litensit-ül ihvan . Sahife 327
- V- Kamusüll Əl'am Ernes
- VI- Ernest Chaput, Voyages d'études géologiques Paris 1936
page : 223 - 225
- VII- Prof. Besim Darkot . (Yeni Adana) İslâm ansiklopedisi Cilt:D
- V III- Meteoroloji Enstitüsü bültenleri . 1932 - 1945
- IX - 1927 - 1931 senesinde Türksözi ve Yeniadana gazetesinde tef-
rika halinde çıkan (Eski Adanaya hir nazar)
- X- Taha Toros . Adana Ticaret rehberi .
- XI- Adana Ticaret ve Zahire borsası . 1941 - 1942 yılı .
- XII- 1927, 1935 , 1940 genel nüfus sayımı .
- X III- Murettin Ünen : (Seyhan anıtları)
- XIV - Sabri Düşmez (Adana Halkevi Dergisi . Görüşlerden) .

Şehrin planı